

Στις άλλες σελίδες

• ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ

• ΣΡΙ ΛΑΝΚΑ

• ΦΟΙΤΗΤΙΚΑ: ΑΜΕΡΙΚΗ - ΠΙΟΦΝΕ

• Η ΔΙΑΜΑΧΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΦΙΣΣΟΚΟΛΛΗΣΕΙΣ

• «ΝΟΥΒΟΡΑΙΑ» ΚΑΙ ΜΙΚΡΟΑΣΤΙΚΗ ΓΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑ

ΑΠΟΒΟΛΕΣ

Εντείνεται ο διωγμός της αριστερας

ΣΤΟ Σ.Κ. ΕΔΕΚ

Η Κεντρική Επιτροπή του Σ.Κ. ΕΔΕΚ, σε συνεδρία της στις 30 Ιουλίου 1980, αποφάσισε την αποβολή από το κόμμα των στελεχών της Σ.Ν. ΕΔΕΝ που αποτελούν τη συνταχτική επιτροπή της Σοσιαλιστικής Εκφρασης.

Η συνταχτική επιτροπή της Σ.Ε. θεωρεί σωστό να ενημερώσει τα μέλη και τα στελέχη του κόμματος και της νεολαίας για την πιο πάνω απόφαση της ηγεσίας της ΕΔΕΚ και να εξηγήσει ανοιχτά τους λόγους που οδήγησαν στην όξυνση της ενδοκομματικής κρίσης.

Αυτό κρίνεται ιδιαίτερα αναγκαίο μετά την ανακοίνωση για την αποβολή του σύντροφου Μ. Τεμπριώτη που δημοσιεύτηκε στις εφημερίδες της Παρασκευής.

Η απόφαση για αποβολές εκυφορείτο για πολλούς μήνες μέσα στα μυαλά της ομάδας εκείνης που διαθέτει την πλειοψηφία μέσα στην Κεντρική Επιτροπή και πάρθηκε ύστερα από μια μακρά πορεία, που χαρακτηριζόταν από συνεχείς προσπάθειες για επιβολή περιορισμών και συστηματικής λογοκρισίας πάνω στη Σοσιαλιστική Εκφραση.

Παρ' όλο που η πολεμική ενάντια στην εφημερίδα τούτη χρονολογείται από παλιά μέσα στο κόμμα ύστερα από το Γ' Παγκύπριο Συνέδριο του Νιόβρη του 1979 εντάθηκε και πήρε μάλιστα «επίσημο» χαρακτήρα. Τα κεντρικά όργανα που βγήκαν από το Συνέδριο ανέλαβαν ιεραποστολικό ρόλο για την

καταπολέμηση της Σ.Ε. την οποία είδαν σαν εκφραστικό όργανο της αριστερης πτέρυγας του κόμματος. Η εξέλιξη τούτη δεν υπήρξε συμπτωματική. Η διοργάνωση του συνεδρίου έγινε με τέτοιο τρόπο, ώστε ν' αποκλειστούν από τα κεντρικά καθοδηγητικά όργανα, άτομα που ανήκαν στην αριστερη πτέρυγα και που γενικά, δεν συμφωνούσαν με την πολιτική της συνεργασίας του κομματος με τη δεξια κυβέρνηση. Όμως οι λεπτομέρειες του συνεδρίου δεν είναι του παρόντος. Αρκεί να λεχθεί πως καταβλήθηκε κάθε προσπάθεια από την ομάδα εκείνη που κατείχε τα πώστα-κλειδιά μέσα στον κομματικό μηχανισμό, με σκοπό να οριστούν οι αντιπρόσωποι στο συνέδριο με τέτοιο τρόπο, ώστε να διασφαλιστεί μια τεχνητή πλειοψηφία σε βάρος της αριστερας πτέρυγας. Αν και ο στόχος τούτος πέτυχε σε μεγάλο βαθμό, παρ' όλα τούτα η αριστερα κατάφερε να έχει μια δυνατή αντιπροσώπευση μέσα στο συνέδριο.

Μεγαλύτερη σημασία έχει το πολιτικό υπόβαθρο των αποβολών. Από το 1976 και μετά εκδηλώθηκαν μέσα στο κόμμα μας δύο τουλάχιστον γραμμές. Εκείνη που τελικά υιοθετήθηκε, της συνεργασίας δηλαδή, με την ηγεσία του ΑΚΕΛ και τη δεξια, για απόδοση της κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας μέσα στο ΔΗΚΟ, και η άλλη που διαφω-

νούσε με τούτη την πορεία, γιατί πρόβλεπε, πως μια τέτοια πολιτική, όχι μόνο δεν θ' αδυνατούσε την παραδοσιακή δεξιά υπό τον Κληρίδη, αλλά αντίθετα θα την ενίσχυε.

Το αποκορύφωμα της πολιτικής τούτης ήταν η ανάδειξη του προεδρου Κυπριανου στην αρχη. Οι αδυναμίες της κυβέρνησης, η ανικανότητα της να σπάσει έστω και στο ελάχιστο το αδιέξοδο στο Κυπριακό, μαζί με την κακή οικονομική κατάσταση, έδωσαν ερείσματα στο κόμμα του κεφαλαίου για να μέμφεται τις αριστερες δυν-

νάμεις του τόπου και οποιαδήποτε αγωνιστική γραμμή. Με λίγα-λόγια, με την πολιτική που ακολουθήθηκε το κόμμα μας αναλάμβανε στα μάτια του κόσμου, ευθύνη για τις κυβερνητικές αποφάσεις και ανικανότητα, χωρίς μάλιστα να έχει αποτελεσματική δυνατότητα να επηρεάσει τούτες τις αποφάσεις.

Μερικοί σύντροφοι της αριστερης πτέρυγας από νωρίς εξέθεσαν γραπτώς τις απόψεις τους πάνω σε τούτα τα θέματα. Και υποστήριξαν πως η εναλλακτική πορεία απαιτούσε πως οποιαδήποτε συνεργασία θάπρεπε ναχε γί-

νει πάνω στη βάση ενός μίνιμουμ προγράμματος. Και παρ' όλο που ένα τέτοιο πρόγραμμα έγινε από το κόμμα πριν από τις τελευταίες προεδρικές εκλογές (που ως γνωστό δεν έγιναν), σύντομα το πρόγραμμα εκείνο εγκαταλείφθηκε και δόθηκε στο κυβερνητικό σχήμα σχεδόν χωρίς όρους υποστήριξης.

Είναι αδιανόητο ν' αφήνεται η πρωτοβουλία των αποφάσεων για το μέλλον του τόπου στη δεξια. Το κυπριακό πρόβλημα δεν μπορεί να μπει σε μια ουσία μια ανεδαφική εκλιπαρίση των ιμ-

συνέχεια στη σελίδα 7

Οι τρεις αποβλημένοι (Μ. Τεμπριώτης Γ.Γ. της Σ. Ν. ΕΔΕΝ - πρώτος από δεξιά, Θ. Δημητρίου Β.Γ.Γ. ΕΔΕΝ - δεύτερος από αριστερά και ο Ζ. Ποφαΐδης μέλος της εκτ. Γραμματείας - τρίτος από αριστερά) μαζί με άλλα ηγετικά στελέχη του κόμματος ηγούνται της μεγαλειώδους πορείας προς το συλλαλητήριο της 15ης του Ιούλη.

15 μέρες αργότερα η Κ.Ε. αποφάσισε την αποβολή-τους από το κόμμα.

Ραγδαίες πολιτικές εξελίξεις

ΣΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΚΑΙ ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟ.

Οι πολιτικές εξελίξεις της βδομάδας που πέρασε μας προσφέρουν πλούσια παραδείγματα και ενδείξεις της σημερινής κυπριακής εσωτερικής πολιτικής κατάστασης και της πορείας της. Το παλιό λαϊκό μέτωπο είναι διασπασμένο και τα μέλη του ψάχνουν για καινούργιες συμμαχίες. Η δεξιά του ΔΗ.ΣΥ. εκμεταλλευόμενη τις φοβερές αδυναμίες της κυβέρνησης τη στάσιμότητα στο κυπριακό ακόμα και την οικονομική κατάσταση συνεχίζει μια σχετική άνοδο.

Το πολιτικό μνημόσυνο του Μακαρίου ήταν μια εξαιρετική ευκαιρία για τις διασπασμένες Μακαριακές δυνάμεις να εκθέσουν τις διαφωνίες τους. Διερμηνεύοντας την πραγματική «γραμμή Μακαρίου» το ΑΚΕΛ στα σχόλια και άρθρα της Χαραυγής που ακολούθησαν έθεσε ξεκάθαρα τις θέσεις του. Γνωστές θέσεις μεν για παραχωρήσεις στο κυπριακό και διζωνική ομοσπονδία, αλλά ξεκάθαρα εκφρασμένες και χωρίς πολλούς περιττούς ελιγμούς για να παρερμηνευτούν νοήματα. Η ομιλία της η Ουρανία Κοκκίνου ταυτίστηκε πλήρως με τις θέσεις του ΑΚΕΛ και της δόθηκε έτσι η κατάλληλη προβολή. Απο το στόμα της σαν μέντιουμ βγήκαν οι «γνήσιες» θέσεις του Μακαρίου που κατα μεγάλη σύμπτωση είναι και οι θέσεις που πιστά ακολουθεί η ηγεσία του ΑΚΕΛ. Αξίζει να αναφερθούν ωρισμένα σημεία της ομιλίας αυτής: λέχθηκε π.χ. ότι οι οδυνηρές παραχωρήσεις του Μακαρίου ήταν αποφάσεις αντίστασης ενάντια στην διπλή ένωση και την νατοποίηση της Κύπρου. Επίσης ότι ο συμβιβασμός ήταν και παραμένει η μόνη υπεύθυνη πορεία. «Η συνθηματολογία, «όχι άλλες υποχωρήσεις» λέγει η δ. Κοκκίνου, και το ΑΚΕΛ «δείχνει πολλή αφέλεια και έλλειψη πολιτικής ωριμότητας και κρίσης».

Το ΑΚΕΛ επίσης, με την ευκαιρία του μνημοσύνου και των ομιλιών των πρώην συμμάχων του, κτύπησε και την αντίθετη γραμμή από την δική του. Δηλαδή την λανθασμένη ερμηνεία της γραμμής Μακαρίου, όπως την εξέφρασε ο Κυπριανός και ειδικά ο αρχιεπίσκοπος. Τη γραμμή αυτή την χαρακτηρίζει το ΑΚΕΛ σαν γραμμή των σωβινιστικών εξάρσεων, και ανεύθυνη που θα οδηγήσει στην εδραίωση της κατοχής. (Για την συγκεκριμένη ομιλία του αρχιεπισκόπου δεν υπάρχει ασφαλώς αμφιβολία για το σωβινισμό που τη διακατέχει). Για την μη — Μακαριακή γραμμή του ΔΗ.ΣΥ. όμως πάνω στο Κυπριακό, το ΑΚΕΛ δεν αναφέρεται.

Για το που θα καταλήξει το ΑΚΕΛ σε σχέση με τις

βουλευτικές εκλογές του επομένου χρόνου ακόμα δεν υπάρχουν ενδείξεις. Εξακολουθεί όμως την προσπάθεια του να φτιάξει κάποια συμμαχία με άλλη δεξιά κατάσταση εκτός του Κυπριανού. Μέχρι τώρα είναι

να τους παρουσιάσει και σαν αντιιμπεριαλιστές στα μέλη του.

Ακούγεται και το όνομα του συνομιλήτη κ. Ιωαννίδη μαζί με άλλα. Ποιοι είναι αυτοί και ποια μαζική υποστήριξη και ποιο πολιτικό κύρος έχουν έτσι που να εξυπηρετούνται τα σχέδια και συμφέροντα της ηγεσίας του ΑΚΕΛ με το να συμμαχίσει μαζί τους; Είναι σε φανερό και σοβαρότατο αδιέξοδο το ΑΚΕΛ.

Απο τις ομιλίες του Κυπριανού στο μνημόσυνο και άλλες πρόσφατες δηλώσεις φαίνεται ότι το ΔΗ.ΚΟ και

ΣΥ οδήγησε σε μια σχετικά πιο ζωντανή τακτική στο εσωτερικό πολιτικό πεδίο και όπως φαίνεται, πιθανό και στο θέμα των συνομιλιών. Το ΔΗ.ΚΟ με τον κρατικό μηχανισμό στη διάθεση του σήμερα προσπαθεί να αναδιοργανώσει τις πλάδαρα συνδεδεμένες δυνάμεις του γύρω από τον Κυπριανό ο οποίος επανειλημμένα δηλώνει την πρόθεση του να συνεχίσει όχι μόνο την ηθική του αλλά και πέραν αυτής.

Η ΕΔΕΚ μέχρι τώρα του προσφέρει συνεργασία. Φαίνεται μέχρι στιγμής, να έχει πετύχει και την επανέναρξη των διακοινοτικών συνομι-

Ασχέτα με τα αποτελέσματα ο Κυπριανός είναι αναγκασμένος να φανεί ότι προωθεί λύση. Αυτό για να εξουδετερώσει την κριτική του ΔΗ.ΣΥ και του ΑΚΕΛ. Φαίνεται να είναι και διατεθειμένος για νέες παραχωρήσεις αλλά αυτό παραμένει ακαθόριστο ακόμα.

Γενικά μπορούμε να πούμε ότι οι πολιτικές αντιθέσεις στον τόπο οξύνονται και ότι η κατάσταση αυτή θα ενταθεί. Η δεξιά με την τακτική που ακολουθεί δεν μπορεί να δώσει στον λαό αποδεχτεί λύση του Κυπριακού. Επίσης είναι αδύνατο η δεξιά να λύσει την οικονομική κρίση που πλήττει το βιοτικό επίπεδο του λαού.

Επιβάλλεται λοιπόν μια εναλλαχτική πορεία. Την πολιτική και τους στόχους αυτής της πορείας, τους εκθέσουμε και τους προβάλλουμε συνεχώς στην Σ.Ε.

Υποστηρίζουμε την ενότητα των εργαζομένων, την ριζική αλλαγή των κοινωνικοοικονομικών δομών, τη δημιουργία αντιιμπεριαλιστικού μετώπου με τους Τουρκοκυπρίους, την δημιουργία λαϊκής πολιτοφυλακής με έλεγχο των εργαζομένων και ένα σωρό άλλες θέσεις και μέτρα που σκοπο έχουν την στράτευση όλων των πόρων του τόπου για την εξυπηρέτηση των συμφερόντων ολόκληρου του λαού.

Στις 31 του Μάη (αρ. φύλλου 83) η Σ. Έκφραση δημοσίευσε επιστολή μιας μαθήτριας που στιγμάτιζε τη στάση της διδασκάλου - Διευθύντριας του Γυμνασίου Κύκκου Θηλέων - απέναντι στις σχέσεις των δύο φύλων (Στο ίδιο φύλλο καταδικάστηκε η ενέργεια της διεύθυνσης των Γυμνασίων Κύκκου Θηλέων και Αρρένων να καλέσουν την αστυνομία να συλλάβει (πράμα που έκανε μικρούς μαθητές γιατί κοιτάζαν από μακριά τις μαθήτριες)

Η δημοσίευση αυτής της επιστολής που συνοδεύτηκε με φωτογραφίες των μαθητών σε λαντ-ρόβερ της αστυνομίας θεωρήθηκε από το Πολιτικό Γραφείο του κόμματος σαν αρκετά σοβαρή για να δικαιολογεί την αλλαγή της συνταχτικής επιτροπής, γι' αυτό η Κοκκίνου εθεωρείτο τότε σαν φιλική κατάσταση με την ΕΔΕΚ. Μερικοί μάλιστα παρουσίασαν την επιστολή σαν Ακελική (!) προβοκάτσια που σκοπο είχε να ζημιώσει την ΕΔΕΚ. Φυσικά η υπόθεση Κοκκίνου ήταν απλώς η αφορμή για τον διωγμό της συνταχτικής επιτροπής.

Αμφιβάλλουμε αν η δημοσίευση της επιστολής αυτής ήταν εκείνα που εσπρωξε σε δυο μόνο μήνες την διδα Κοκκίνου στις αγκάλες του ΑΚΕΛ και στην δριμύα επίθεση ενάντια στις θέσεις της «φιλικής» ΕΔΕΚ στην ομιλία της στο μνημόσυνο Μακαρίου. Αν συμφώνα μ' αυτή τη διαπίστωση το Πολ. Γραφείο της ΕΔΕΚ τότε πρέπει να παραδεχτεί πως η συνταχτική επιτροπή τελικά δικαιώθηκε πλήρως πάνω στο θέμα Κοκκίνου γι' αυτό αίρεται ουσιαστικά η αιτία που ώθησε το πολιτικό γραφείο του κόμματος να αλλάξει τη συνταχτική επιτροπή της εφημερίδας μας.

άγνωστο με ποιες συγκεκριμένες καταστάσεις θα συνεργαστεί. Με τις πρώην συμμαχικές Μακαριακές δυνάμεις ΕΔΕΚ και ΔΗ.ΚΟ δεν φαίνεται να υπάρχει καθόλου έδαφος για συνεργασία σήμερα. Ποιες άλλες Μακαριακές δυνάμεις μένουν; Ο Αρχιεπίσκοπος είναι σωβινιστής υποστηρικτής ενόπλου αγώνα κατά το ΑΚΕΛ και αποκλείεται. Ο Αλέκος Μιχαηλίδης, ακόμα και ο Τασσος Παπαδόπουλος μπορεί να είναι Μακαριακές δυνάμεις της δεξιάς αλλά θα δυσκολευτεί πολύ το ΑΚΕΛ

αυτο κινείται με τις εκλογές πλέον, ξεκάθαρα υπόψη. Η άρση της υποστήριξης του ΑΚΕΛ και η άνοδος του ΔΗ-

λιών ο Κυπριανός. Αυτό έχει μεγάλη σημασία στο πολιτικό παιχνίδι που σήμερα παίζεται στο εσωτερικό μέτωπο.

Η ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ Σ.Ν. ΕΔΕΝ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΠΟΒΟΛΕΣ

Το Κεντρικό Συμβούλιο της Σ.Ν. ΕΔΕΝ αφού μελέτησε διεξοδικά σε έκταση συνεδρία το θέμα της αποβολής τριών ηγετικών στελεχών της Νεολαίας, από το Σ.Κ. ΕΔΕΚ, αποφάσισε τα ακόλουθα:

1. Να διαμαρτυρηθεί για την μηνιμέρωση του σε σχέση με την αποβολή από το Κόμμα, των τριών συντρόφων της Συνταχτικής Επιτροπής της Σ. Έκφρασης.
2. Επαναβεβαιώνει την εμπιστοσύνη του προς ολόκληρη την Εκτελεστική Γραμματεία της Σ.Ν. ΕΔΕΝ.
3. Εκφράζει την εκτίμησή του για το έργο της Συνταχτικής Επιτροπής του

κεντρικού οργάνου της οργάνωσης και την καλεί να συνεχίσει το έργο της.

4. Θεωρεί ότι η διαφωνία ανάμεσα στη συνταχτική Επιτροπή της Σοσιαλιστικής Έκφρασης και την ηγεσία του Σ.Κ. ΕΔΕΚ αναφορικά με το θέμα Κοκκίνου έχει αρθεί μετά την ομιλία της τελευταίας στο Πολιτικό μνημόσυνο του Μακαρίου και καλεί την Εκτελεστική Γραμματεία να έλθει σε άμεση επαφή με την κομματική ηγεσία για να αποφευχθεί η διατάραξη των σχέσεων κόμματος-νεολαίας.
5. Καλεί τόσο την κομματική ηγεσία όσο και την Εκτελεστική Γραμματεία να αγωνιστούν για τη λύση των

προβλημάτων, για να αντιμετωπιστούν αποτελεσματικά οι δραματικές πολιτικές εξελίξεις που θα ακολουθήσουν στο τόπο. Μέσα σ' αυτά τα πλαίσια το Κεντρικό Συμβούλιο εισηγείται κοινή συνεδρία με την ηγεσία του κόμματος το συντομότερο δυνατό.

6. Ζητά από την Εκτελεστική Γραμματεία να διαφυλάξει απόλυτα τις δημοκρατικές διαδικασίες μέσα στην οργάνωση και να σταθεί ανένδοτη στην αγωνιστική της παράδοση.

ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑ ΕΔΕΝ
6, Αυγούστου, 1980

**ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ
ΚΑΙ
ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ
ΤΗΝ
Σ. ΕΚΦΡΑΣΗ**

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΚΔΡΑΧΗ

ΟΙ ΣΥΝΟΜΙΛΙΕΣ

Διχοτόμηση ή νέα αποτυχία;

Μετα τη μυστηριώδη και ακαρπη τελικά μεσολάβηση της Λυβύης η κυπριακή κυβέρνηση συμφώνησε την επανέναρχη των συνομιλιών στα πλαίσια του ΟΗΕ. Έτσι αρχίζουν σήμερα στις 10 π.μ οι συνομιλίες.

Ο κυπριακός λαός όπως πάντα δεν γνωρίζει (μέχρι της στιγμής τουλάχιστο) τίποτε ούτε γιατί απορρίφθηκε το Μάρτη η φόρμουλα Βάλτχαϊμ ούτε γιατί η ίδια στην ουσία φόρμουλα γίνεται σήμερα αποδεκτή. Τι μεσολάβησε στο μεταξύ που να δικαιολογεί αλλαγή πορείας; Είναι φανερό ότι τίποτα δεν άλλαξε. Η αποδοχή των συνομιλιών με βάση μια εναρχτήρια δήλωση που κάνει αναφορά στη διζωνική και την «ασφάλεια των Τ/κυπρίων» (μετα τις γνωστές ερμηνείες που έδωσε ο Ντεκτας) φανερώνει την αδυναμία της κυβέρνησης Κυπριανού να σταθεί εμπόδιο στις νέες υποχωρήσεις σε μια περίοδο μάλιστα που δέχεται τα σφοδρα πυρα του ΑΚΕΛ και του Συναγερμού, ενώ επικεινται οι βουλευτικές εκλογές. Έτσι είναι πολύ πιθανό στην προσπάθεια της να επιπλεύσει η αδύνατη κυβέρνηση Κυπριανού να προχωρήσει στην αποδοχή διχοτομικών λύσεων. Βέβαια αυτό θα εξαρτηθεί από την προθυμία της τουρκικής άρχουσας τάξης και των πιονιών της στην Κύπρο με κύριο εκφραστή τον Ντεκτας να κάμουν μερικές «υποχωρήσεις» έτσι που να κάνουν τις τυχόν συμφωνίες λιγότερο οδυνηρές. Αυτή η προοπτική είναι κάπως αμφίβολη, αν κρίνουμε από το ισοζύγιο δυνάμεων και την προηγούμενη ιστορία των συνομιλιών. Έτσι - εκτός κι αν η υποχώρηση έχει οριστεί πια στην ουσιαστική διχοτόμηση του νησιού από την κυπριακή άρχουσα τάξη η πιο πιθανή προοπτική θα 'ναι μια νέα αποτυχία των συνομιλιών.

Πάντως είναι σίγουρο πως δεν υπάρχει κανένας παράγοντας (εκτός από ευχές και όνειρα στα κεφάλια διαφόρων) που να ευνοεί σ' αυτό το στάδιο την επίτευξη λύσης που θα κατοχυρώνει μια Κύπρο αθέρα χωρίς ξένους στρατούς και βάσεις, όπου Έλληνες και Τούρκοι θα ζουν μαζί χωρίς σύνορα.

Μια τέτοια λύση δεν μπορεί να προέλθει εφ' όσον τόσο στο νότο όσο και στο βορρα κυβερνά η αστική τάξη. Μόνο ο κοινός αντιιμπεριαλιστικός αγώνας Ε/Κ και Τ/Κ εργαζομένων για μια Κύπρο λεύτερη και σοσιαλιστική μπορεί να δώσει λύση στο εθνικό πρόβλημα. Έτσι το καθήκον κάθε αριστερού είναι να αγωνίζεται για την επικράτηση εκείνων των συνθηκών που προωθούν το χτίσιμο του ενιαίου κι αντιιμπεριαλιστικού μετώπου.

Όσο για τις συνομιλίες απαιτείται επαγρύπνηση για να αποτραπούν διαιρετικές λύσεις πίσω από τις πλάτες του λαού.

Τα «σκληρα» και «αντιδημοτικά» μέτρα

Ενώ στον τομέα του «εθνικού» θέματος η κυβέρνηση φαίνεται να αποδέχεται τα νέα «τολμηρα βήματα» και τις νέες υποχωρήσεις, στον οικονομικό τομέα δια στόματος του υπουργού οικονομικών κου. Αυξεντίου άρχισε να προετοιμάζει την κυπριακή εργατική τάξη για νέα «σκληρα» και «αντιδημοκρατικά» μέτρα. Τα μέτρα αυτά τα περιμέναμε και τα προβλέψαμε. Είναι αναπόφευκτο να εφαρμοστούν, γιατί για να αντιμετωπιστεί η νέα βαθειά κρίση στην οποία έχει βυθιστεί παγκόσμια το καπιταλιστικό σύστημα η μόνη ίσως διέξοδος που έχει η αστική τάξη είναι το χτύπημα του μεροκάματου της εργατικής τάξης.

Η απάντηση των εργαζομένων και των οργανώσεων τους στη νέα καπιταλιστική επίθεση πρέπει να μην αφήνει κανένα περιθώριο παρεξήγησης από την κυβέρνηση και τους εργοδότες για την διάθεση των εργαζομένων να πολεμήσουν με όλα τα μέσα που διαθέτουν για τη διασφάλιση των κεκτημένων δικαιωμάτων τους και την διατήρηση ενός υποφερτού αξιοπρεπούς επιπέδου διαβίωσης. Αν έχει προβλήματα η οικονομία φταίει το καπιταλιστικό σύστημα κι όχι οι εργαζόμενοι.

Το νέο κόμμα της δεξιάς και η ομιλία Κοκκίνου.

Η ομιλία Κοκκίνου στην οποία καταφέρεται ενάντια κύρια στην ΕΔΕΚ και τον Κυπριανού και η υποδοχή που της έκανε η Χαραυγή πάνε να επιβεβαιώσουν επίμονες πληροφορίες για την προώθηση από την ηγεσία του ΑΚΕΛ ενός νέου δεξιού κόμματος που θα στεγάσει τις «Μακαριακές δυνάμεις».

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΗ ΣΡΙ ΛΑΝΚΑ

Η οικονομική κρίση που αναστάτωση τον Δυτικό Κόσμο έχει τρομερές προεχτάσεις πάνω στις χώρες του Τρίτου Κόσμου. Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (IMF) ζητά απ' αυτές τις χώρες να ακολουθήσουν διάφορα οικονομικά μέτρα όπως αυτά των περικοπών που σαν αποτέλεσμα έχουν την μείωση του βιοτικού επιπέδου της εργατικής τάξης. Οι περισσότερες αστικές κυβερνήσεις των χωρών του 3ου κόσμου ακολουθούν είναι αλήθεια όχι ακριβώς αλλά σε γενικές γραμμές την οικονομική πολιτική που εισηγείται το Δ.Ν.Τ.

Η Σρι Λάνκα δεν μπορούσε να αποτελέσει εξαίρεση. Γι' αυτό και ο Πρόεδρος της Σρι Λάνκα Τζαιγουαρνην που ηγείται του Ενωμένου Εθνικού Κόμματος ακολουθεί μια οικονομική πολιτική που σκοπο έχει να δώσει την ευκαιρία στις πολυεθνικές εταιρείες να εκμεταλλευτούν ελεύθερα τους πλουτοπαραγωγικούς πόρους της χώρας αυτής. Το Ε.Ε.Κ προσπαθεί να μιμηθεί εκείνο που γίνεται στη γειτονική Σιγκαπούρη. Έχουν δημιουργήσει μια ζώνη ελεύθερου Εμπορίου, η οποία θα χρησιμοποιηθεί σαν προγεφύρωμα από τις πολυεθνικές εταιρείες για εξαπλώση της επιρροής τους. Για να γίνει όμως η Σρι Λάνκα ένας ελκυστικός τόπος για τις πολυεθνικές εταιρείες πρέπει να προσφέρει φτηνα εργατικά χέρια. Το Ε.Ε.Κ υιοθέτησε λοιπόν μια πολιτική που απώτερο σκοπο έχει τη δημιουργία τέτοιων συνθηκών. Η κύρια αντίσταση ενάντια σε τέτοιες συνθήκες ήλθε από τις εργατικές οργανώσεις.

Σαν απάντηση σ' αυτό ήρθε η απαγόρευση από την κυβέρνηση οποιασδήποτε συντεχνιακής δράσης στη Ζώνη ελεύθερου Εμπορίου. Ο Τζαιγουαρνην επίσης ανακοίνωσε ότι θα επιβάλει στο σύντομο μέλλον νομοσχέδιο που θα απαγορεύει οποιαδήποτε απεργία. Για να

μπορέσει η κυβέρνηση να επιβάλει τέτοια νομοθεσία και να καταφέρει να καταστρέψει τις εργατικές οργανώσεις και τις συντεχνίες ακολούθησε μια πολιτική θυματοποίησης. Ο πρόεδρος της κυβέρνησης μιλώντας μπροστα στη βουλή δήλωσε ότι απόλυσε 40 χιλιάδες συντεχνιακα στελέχη γιατί έδωσαν την υποστήριξη τους στην απεργία.

Η ίδια η γενική απεργία ήταν ένα αυθόρμητο ξεσπάσμα ενάντια στην οικονομική πολιτική της κυβέρνησης, και ταυτόχρονα ενάντια στο στιγματισμο και την αδικαιολόγητη απόλυση εργατών από τα εργοστάσια. Τα κύρια αιτήματα της απεργίας είναι αύξηση 300 Ρούπη στο μηνιαίο μισθο και αύξηση 5 Ρούπη για κάθε 1% αύξηση στο κόστο ζωής.

Η απεργία τώρα έχει εξαπλωθεί σ' όλες τις πόλεις σε ολόκληρο το νησι. Έχουν οργανωθεί από τους εργάτες τοπικά Συμβούλια. Δράσης στις πόλεις και Λαϊκά Συμβούλια στα χωρια που σκοπο έχουν να συμπαρασταθούν στους απεργούς. Την Κεντρική καθοδήγηση της απεργίας έχει αναλάβει το Συμβούλιο των Αντιπροσώπων των Εργατών. Η απεργία υποστηρίζεται από το μαζικό σοσιαλιστικό μαρξιστικό κόμμα NSSF.

Το Κομμουνιστικό Κόμ-

μα και ακόμα το μικροαστικό φιλελεύθερο κόμμα του SLFP.

Μέσα σ' αυτή την καθολική υποστήριξη της απεργίας έλαμψε η έλλειψη υποστήριξης της από το Ceylon Mercantile Union και τον ηγέτη του Μπάλα τάμπο ο οποίος είναι ηγέτης μιας πολιτικής ομάδας που διεθνώς υποστηρίζει τον Μαντελ και την υποτιθέμενη «Τετάρτη Διεθνη». Ο Τάμπο κάλεσε τους εργάτες να μην υποστηρίζουν την απεργία. Γεγονος πάντως είναι ότι ένας σημαντικόξ αριθμος των εργατών του υποστήριξαν την απεργία.

Τελειώνοντας πρέπει να τονίσουμε ότι για μας τους Κύπριους τα γεγονότα στη Σρι Λάνκα έχουν και ξεχωριστή ειδική σημασία. Στην Σρι Λάνκα ο μεγαλύτερος όγκος του πληθυσμου είναι Ινδικής καταγωγής. Υπάρχει όμως και ένας σημαντικός αριθμος μιας εθνικής μειονότητας που έχουν κινεζική προέλευση, τους Ταμίλ. Οι Ταμίλ κατοικουν στα Βορειο-ανατολικά του νησιού.

Η γενική απεργία κατάφερε να συνενώσει τις δύο αντιμαχόμενες εθνικές κοινότητες. Οι Ταμίλ και οι οργανώσεις τους που δεν έχουν ξεχάσει την σοβινιστική επίθεση εναντίον τους από το κύριο κόμμα της Δεξιάς, το Ενωμένο Εθνικό Κόμμα πριν τρία χρόνια, έδωσαν καθολική συμπαράσταση στη γενική απεργία. Το μεγαλύτερο τους κόμμα το TULF υποστήριξε έμπρακτα την απεργία και τον αγώνα ενάντια στη δεξιά. Οι εργατικές τάξεις των διαφόρων εθνικών κοινοτήτων δεν έχουν τίποτα να μοιράσουν. Αντίθετα ο αγώνας τους είναι κοινός. Είναι ένας κοινός αγώνας όχι μόνο στα λόγια αλλά και στην πράξη. Τούτο αποδεικνύεται έμπρακτα στη Σρι Λάνκα. Μπορεί λοιπόν και το σύνθημα για κοινό μέτωπο μεταξύ Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων Εργατών να μπει στην πράξη και στη Κύπρο φτάνει να δουλέψουμε προς αυτή την κατεύθυνση και να ακολουθήσουμε τα παραδείγματα των εργατικών τάξεων των άλλων χωρών.

Μάρτιος Γ.

Σε προσωπικότητα του νέου δεξιού κόμματος - μερικοί κατονομάζουν την ίδια την Κοκκίνου - υπολογίζεται πως θα εμπιστευθεί η ηγεσία του ΑΚΕΛ αν φυσικά κερδίσει την πλειοψηφία στις εκλογές, την κυβέρνηση της κύπρου. Η εμπειρία της εργατικής τάξης από την διακυβέρνηση κυπριανού έχει διδάξει την εργατική τάξη πως οι κυβερνήσεις της δεξιάς δεν μπορούν παρα να παρατάσσονται με τα συμφέροντα της αστικής τάξης - τόσο στα οικονομικά όσο και στα εθνικά ζητήματα. Ειδικά κατά την περίοδο οικονομικής κρίσης στην οποία μπαίνουμε με τα «σκληρα» και «αντιδημοτικά» μέτρα που έρχονται - καμμία δεξιά κυβέρνηση δεν μπορεί να διατηρήσει το βιοτικό επίπεδο του λαού, έστω στο σημερινό ύψος. Μια νέα δεξιά κυβέρνηση, που στην αρχή θα ντυθεί κι αυτή όπως κι η σημερινή με προοδευτικά ρούχα, μπορεί να παίξει μόνο το ρόλο του πυροσβέστη της ταξικής πάλης, που αναπόφευκτα θα ενταθεί και θα απειλήσει την άρχουσα αστική τάξη. Όσο όμως εντείνονται οι επιθέσεις των αστών ενάντια στο μεροκάματο, τόσο θα γίνεται φανερό στις εργατικές μάζες πως μόνο μια αριστερή κυβέρνηση μπορεί να δώσει λύσεις στα προβλήματα της κυπριακής κοινωνίας.

«ΝΟΥΒΟΡΔΙΑ» ΚΑΙ ΜΙΚΡΟΑΣΤΙΚΗ ΤΑΞΗ

Ένα καλο βιβλίο της Κυπριακής Πεζογραφικής παραγωγής των Τελευταίων χρόνων είναι το βιβλίο του Ανδρέα Ροδίτη «Νουβορδία» που εκδόθηκε στη Λευκωσία το 1975. (Προηγούμενη δουλία του «4 διηγήματα» Λευκωσία 1972).

Στο βιβλίο υπάρχει ένα καλα δοσμένο κλίμα συμβολισμού και κριτικής που στις καλες -του στιγμές θυμίζει Κάφκα και πεζογραφικά έχει ένα ταλέντο που προσθέτει στη φτωχή Κυπριακή λογοτεχνία (που ως γνωστό ενώ έχει υπερτροφικό το σκέλος της ποίησης η πεζογραφική παραγωγή -της είναι λειψή).

Εκείνο όμως που κάνει να προσέξουμε το βιβλίο δεν είναι τόσο η πεζογραφική -του αξία όσο η μεγάλη αξία -του σαν πολιτικό ντοκουμέντο. Το βιβλίο αυτό είναι ένα θαυμάσιο ντοκουμέντο πολιτικής τοποθέτησης και κοινωνικής συνείδησης μιας ορισμένης τάξης της Κυπριακής Κοινωνίας, της μικροαστικής.

Ο κοινωνικός αποπροσανατολισμός των μικροαστών, η φασιστική νοοτροπία τους, ο κοντόφθαλμος προβληματισμός τους, η ανικανότητα τους να συλλάβουν τη πολιτική πραγματικότητα στη Κύπρο, είναι μερικές από τις διαπιστώσεις που κάνει ο αναγνώστης του βιβλίου. Ο συγγραφέας είναι τέλειος όπως περιγράφει - εκφράζοντας την ηλιθιότητα αυτών των στρωμάτων.

Το βιβλίο αξίζει να διαβαστεί από όσους ασχολούνται με το πολιτικό πρόβλημα της Κύπρου και θέλουν να δουν το τρόπο σκέψης των μικροαστικών στρωμάτων.

ΚΥΠΡΟΣ ΝΟΥΒΟΡΔΙΑ

Η υπόθεση του βιβλίου εξελίσσεται στη Νουβορδία (τη Κύπρο). Ο Ροδίτης παίζει και λεξοποιεί με το φασιστικό «Νου-όβυ Όρντιν» = Νέα Τάξη και το Νους + βόρδοι = Νους - ημίονοι.

Στην εισαγωγή του ο συγγραφέας γράφει «Οποιαδήποτε αντικατάσταση λέξεων για εξαγωγή συμπερασμάτων, ανακάλυψη ομοιοτήτων ή δημιουργία παραλληλισμών βαρύνει αποκλειστικά τον αναγνώστη».

Πιστεύουμε ότι η αντικατάσταση λέξεων και η ανακάλυψη ομοιοτήτων βαρύνουν αποκλειστικά το συγγραφέα. Οι συμβολισμοί του είναι ξεκάθαροι όπως ο συμβολισμός του «τι κάνει νιάου-νιάου στα κεραμίδια».

Η υπόθεση του βιβλίου αναφέρεται σε «μερικές από τις παράξενες κι εκπληκτικές περιπέτειες του Χριστόφορου Ν. που έζησε τα περισσότερα χρόνια της ζωής του ανάμεσα στους Νουβόρδους μετά που βρέθηκε εκεί και μετά που εξέλιπε κάθε ελπίδα επιστροφής του στον πολιτισμένο Κόσμο» γράφει ο Α. Ροδίτης (πολιτισμένος Κόσμος θα εννοεί ο συγγραφέας τις εξελιγμένες αστικές καπιταλιστικές κοινωνίες της Δύσης). Ο ήρωας του βιβλίου φτάνει στην Κύπρο. (Νουβορδία) Οι Νουβόρδοι έχουν μια μεγάλη γλώσσα. Η μεγάλη γλώσσα θεωρείται το μεγαλύτερο προτέρημα κάθε Νουβόρδου. Ένα πόδι γλώσσα θεωρείται δυστυχία. Υπάρχουν και μερικές εκπληκτικές περιπτώσεις όπου φτάνουν μερικοί στα πέντε μέτρα. Η χρήση της γλώσσας τους είναι για να γλείφουν τους ανώτερους ιεραρχικά κυβερνητικούς παράγοντες. Ο κάθε Νουβόρδος για να πετύχει την ευνοία του άλλου πετάει τη γλώσσα έξω και την εναποθέτει στο σβέρο του ανθρώπου που προσδοκα την ευνοία του (το ξεπνο εύρημα του

βιβλίου, «της γλωσσοπεριποίησης»).

Ο ήρωας του βιβλίου προσπαθεί να κρατηθεί και δεν συμμετέχει σ' αυτή την αγαπημένη συνήθεια των Νουβόρδων. Παρατηρεί και επικρίνει μόνο τους Νουβόρδους στις δεξιώσεις και τα κυβερνητικά γραφεία που ασχολούνται συνέχεια με την τιποτενία συνήθεια του γλειψίματος.

Κι' εδώ είναι μια πρώτη παρατήρηση για τη μικροαστική τάξη και την κοινωνική της συνείδηση ΟΤΙ ΔΕΝ ΒΛΕΠΕΙ ΤΗΝ ΑΝΤΙΘΕΣΗ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ αλλά μόνο ελεύθερους επαγγελματίες, αυτοεργοδοτούμενους και κυβερνητική μηχανή.

Έτσι στη κοσμική συγκέντρωση που τον προσκαλούν, υπάρχουν αυψήλιο κυβερνητικοί μέχρι τυχοδιώχτες και μικροπαλλήλοι.

Η περιδιάβαση του ήρωα Χριστόφορου Ν. στη Κυπριακή κοινωνία είναι μόνο στα κυβερνητικά γραφεία και στους ημικρατικούς οργανισμούς, γιατί η ηλιθία μικροαστική σκέψη πιστεύει ότι εδώ είναι το κέντρο και ο ομφαλός της κοινωνίας. Βλέπει το εποικιστικό δόμημα και τις μορφές του και δεν κατανοεί ούτε αντιλαμβάνεται την οικονομική εκμετάλλευση, την ύπαρξη των εργαζομένων και των εκμεταλετών τους, τις κοινωνικές τάξεις και τον ταξικό αγώνα που διεξάγουν.

Η Κύπρος είναι μια απέραντη κυβερνητική μηχανή που οι κατώτεροι κυβερνητικοί υπάλληλοι γλείφουν τους ανώτερους υπαλλήλους και οι άλλοι που είναι έξω γλείφουν όλους για να μπουν.

Γι' αυτό και μιλάει για κυβερνητικές θέσεις και ποιότητες κατάλαμβαναν (σελ. 58), παραχολούθει τη διαδικασία πρόσληψης υπαλλήλων σε ημικρατικό οργανισμό, προσπαθεί κι' ο ίδιος να προσληφθεί σε μια κυβερνητική θέση. («Όλα αυτά εκφράζουν και το χώρο επαγγελματιών ενδιαφερόντων της μικροαστικής τάξης που προσβλέπει στη κυβερνητική θέση, ότι θα εξασφαλίσει μ' αυτή και θα αποχτήσει κοινωνικό κύρος. Ταυτόχρονα εκφράζουν και μια κυπριακή πραγματικότητα την υπερτροφία δηλαδή της κυβερνητικής μηχανής στη Κύπρο που η αριθμητική της δύναμη είναι ασύγκριτα ψηλή σε σχέση με τον πληθυσμό της χώρας. Αυτό εξηγείται από το ρόλο που παίζει το Κυπριακό κράτος στην αντίθεση της περιφέρειας=υπ' ανάπτυξη χώρες του τρίτου κόσμου και της μητρόπο-

λης=αναπτυγμένες καπιταλιστικές χώρες της δύσης. Η Κύπρος κέντρο ξένων εταιρειών, διακομιστικός σταθμός, εξαγωγή ακριβώς εργατικής δύναμης στις χώρες της Μέσης Ανατολής, ξένες βάσεις και Υπηρεσίες, ΟΗΕ-δες, Ξένα πλοία με σημαία ευκαιρίας την Κυπριακή, Τουρισμός, κ.λ.π.). Έτσι η τάση των μικροαστών για βόλεμα στη κυβερνητική μηχανή ενισχύεται.

Όπως γράψαμε πιο πάνω οι μικροαστοί δεν καταλαβαίνουν το ρόλο του κεφαλαίου στη οικονομία και την κοινωνία. Γι' αυτό και δεν μπορούν να προχωρήσουν

Γράφει ο ΣΑΒΒΑΣ ΠΑΥΛΟΥ

τη κοινωνική τους κριτική. Έτσι ο Α. Ροδίτης στην «Νουβορδία» μας μιλά για επιχειρηματικές κατεργαρίες «των υπαλλήλων του κράτους και των αυτοεργοδοτούμενων» που έγιναν και γίνονται μέσα στα πλαίσια του καπιταλιστικού συστήματος αλλά κι' εδώ απουσιάζει το κεφάλαιο. Επίσης πιο κάτω θα μας πει για το πλούτο που έχει συσσωρευτεί και που εφτιαξε μια καινούργια αριστοκρατία, που χιτίζει με αρχοντοχωριατική νοοτροπία διάφορα πολυτελή σπιτία. Ο πλούτος κατά το συγγραφέα έχει συσσωρευτεί από μέλη επιστήμων και ανεπιστήμων συναιτερισμών που κάνουν κομπίνες με τη πώληση γης και οικοπέδων. Έτσι ο Α. Ροδίτης προσπαθεί να αρθρώσει μια κοινωνική κριτική, όμως προσοχή η παραμορφωμένη και ειδικά εικόνα του καπιταλισμού δεν πρέπει να θιγεί. Οι κομπίνες και η συσσώρευση πλούτου γίνονται από την αγοραπωλησία οικοπέδων. Δεν υπάρχει για το μικροαστο συγγραφέα, ο πλούτος που προέρχεται από τη συσσώρευση κεφαλαίου αποτέλεσμα της στυγνής εκμετάλλευσης της εργατικής τάξης. Οι μικροαστοί έχουν στενή οπτική ματιά και αγνοούν την υπεραξία.

Μπορούν να κριτικάρουν τα επιφανόμενα της αστικής κοινωνίας, το γλειψίμο, την νεοπλουτιστική επίδειξη αλλά δεν μπορούν να φτάσουν σε βάθος. Όταν όμως τη κριτική που μπορούν να φελλίσουν δεν την ενσωματώσουν με τη αντιμονοπωλιακή αντικαπιταλιστική κριτική των εργαζομένων, οι μικροαστοί αποτελούν ένα μεγάλο κίνδυνο. Να στηρίζουν το φασισμό και τη κάθε φασιστική κίνηση. Απόδειξη ο ήρωας του βιβλίου «Νουβορδία» που θα τοποθετηθεί ευνοϊκά υπέρ του πραξικοπήματος και της ΕΟΚΑ Β.

ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΜΙΚΡΟΑΣΤΙΚΗ ΤΑΞΗ

Από όλους τους μελετητές έχει γίνει αποδεχτό ότι η βασική κοινωνική ραχοκοκκαλιά που στηρίζει κυρίως το φασισμό είναι η μικροαστική τάξη.

Η μικροαστική τάξη καθορίζεται κυρίως από τους μικροαστους της ΜΙΚΡΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ και τους μικροαστους της ΜΙΚΡΗΣ ΙΔΙΟΧΤΗΣΙΑΣ.

Και στους πρώτους (βιοτεχνία, μικρές επιχειρήσεις) και στους δεύτερους (μικροεμπόριο, μικρή επιχείρηση) οι ιδιοκτήτες βασίζονται πάνω στη προσωπική τους δουλειά μαζί με τα μέλη της οικογένειάς τους (είναι δηλαδή α-

πομοιμένες μικροοικογενειακές επιχειρήσεις) και δεν χρησιμοποιούν παρα μόνον περιστασιακά τη μισθωτή εργασία. Έτσι αγνοούν το συνδικαλισμό, την υπεραξία, την ταξική πάλη, την αντίθεση κεφαλαίου εργασίας.

Μια άλλη μεγάλη κατηγορία των μικροαστών είναι οι μισθωτοί εμπροσθόπληθοι, υπάλληλοι τραπεζών ασφαλιστικών οργανισμών, γραφείων πώλησης, διαφήμισης κ.λ.π. καθώς και οι υπάλληλοι των υπηρεσιών». Έπειτα είναι η περίπτωση των δημοσίων υπαλλήλων και των διαφόρων κρατικών μηχανισμών

(δημόσιες υπηρεσίες, εξαιρουμένων βέβαια των εργατών στα εθνικοποιημένα εργοστάσια) με λίγα λόγια, στη κατηγορία αυτή εντάσσονται οι μη παραγωγικοί εργαζόμενοι που η λειτουργία τους είναι να εξασφαλίζουν χάρη στο ρόλο του κράτους, την αναπαραγωγή των όρων παραγωγής της υπεραξίας. (Νίκος Α Πουλαντζας «Φασισμός και δικτατορία»).

Η δουλειά λοιπόν αυτή του μικροαστικού στρώματος είναι να αναπαράγει τους όρους παραγωγής της υπεραξίας, αλλά την υπεραξία την αγνοούν.

Γενικά απ' όλες αυτές τις κατηγορίες των μικροαστών παράγεται η μικροαστική ιδεολογία του ατομισμού μια κριτική κάποτε ενάντια στις «μεγάλες περιουσίες» και στο «μεγάλο πλούτο» και την ανηθικότητα τους, αλλά ταυτόχρονα με μια προσκόλληση στην ιδιοχτησία τους γιατί φοβούνται την προλεταριοποίηση («η ιδιοχτησία είναι ιερή»). Πιστεύουν στην άνοδο στα ανώτερα κοινωνικά στρώματα (τουλάχιστο για τους καλύτερους) και λατρεύουν το κράτος το οποίον θεωρούν υπεραξικό και ουδέτερο. Όταν ζητούν αλλαγές τις θέλουν χωρίς να αλλάξει το σύστημα.

Σε περιόδους αδυναμίας και σαπίσματος της αστικής τάξης, εθνικών καταστροφών και αδιεξόδων, όταν θα δοθεί σαν εναλλακτική λύση η φασιστική διέξοδος, στα μικροαστικά στρώματα θα στηριχτεί. Όπως και όλες οι εξτρεμιστικές κινήσεις της δεξιάς (Μακαρθισμός ΗΠΑ, Πουζαντισμός, Γαλλία).

Γι' αυτή τη σχέση μικροαστών - φασισμού σημειώνουμε ακόμα: Ο Γκράμσι έγραψε (από το 1921) ότι ο φασισμός είναι αυτηρέτης του κεφαλαίου και των αγροτιστών και αποτελεί παράλληλα «την τελευταία πολιτική ενσάρκωση της μικροαστικής τάξης». Ο Τρότσκι που χαρακτήρισε το φασισμό σαν μικροαστική απεργία έγραψε και τα εξής: «Ο φασισμός είναι ένα πρόγραμμα μικροαστικών τάσεων. Η ιδιομορφία αυτή δείχνει, τι σημασία αποχτά για την τύχη της αστικής κοινωνίας, ο αυτοπροσδιορισμός των μικροαστικών λαϊκών τάξεων».

Ο Πωλ Σουήζυ («Θεωρία της καπιταλιστικής ανάπτυξης») γράφει: «Οι ρίζες και η λαϊκή βάση του φασισμού πρέπει να αναζητηθούν στις μεσαίες τάξεις, που αποτελούν ένα μεγάλο τμήμα του πληθυσμού των καπιταλιστικών χωρών στη περίοδο του μονοπωλιακού καπιταλισμού».

Κι ο Βίλχελμ Ράιχ στο εξαιρετικό βιβλίο του «η μαζική ψυχο-

λογία του φασισμού» γράφει. «Το φασιστικό κίνημα στηρίχτηκε στην πρώτη επιτυχημένη εξόρμηση του πάνω στα πλατεια στρώματα της λεγόμενης μεσαίας τάξης, δηλαδή στα εκατομμύρια τους δημόσιους και ιδιωτικούς υπάλληλους, στη μικροεμπορική τάξη και στους μικρούς αγροκτήμονες».

ΚΥΠΡΟΣ ΚΑΙ ΦΑΣΙΣΜΟΣ

Φυσικά στη Κύπρο η φασιστική ενδυνάμωση πριν και μετά το πραξικόπημα του 74 δεν οφειλόταν σε ενδογενείς κοινωνικές εξελίξεις (όπως π.χ. στη Γερμανία και Ιταλία του μεσοπολέμου). Κυρίως ήταν μία κίνηση προγεφυρωματική που πρακτόρευε ξένα συμφέροντα (Μιλάμε για το μηχανισμό και τη στελέχωση). Στη Κύπρο υποβοηθήθηκε αυτή η φασιστικοποίηση και από μερικούς άλλους ιδιαίτερους κοινωνικούς και ιστορικούς παράγοντες της Κυπριακής κοινωνίας.

Α) Στο μεγάλο στρώμα των μικροαστών της Κύπρου, που εξηγήθηκε πιο πάνω η προέλευσή του από το ρόλο που παίζει η Κύπρος στην αντίθεση περιφέρειας και Μητρόπολης.

Β) Σε ιστορικούς λόγους, κυρίως στην απουσία της παραδοσιακής αριστερας του ΑΚΕΛ από τον εθνικοαπελευθερωτικό αντιποικιακό αγώνα του 55-59 που έσπρωξε τα μικροαστικά στρώματα σε αντιδραστικούς μηχανισμούς και επηρεές. Στη συνέχεια είχαμε εκμετάλλευση των συνθημάτων της ένωσης και αυτοδιάθεσης από φασιστικές καταστάσεις.

Γ) Στην άμβλυση της κριτικής της αριστερας για τα κοινωνικά προβλήματα και φαινόμενα της Κυπριακής κοινωνίας, που φοβούμενη τον κίνδυνο της ιμπεριαλιστικής επίθεσης και συνομοσίας στη συμμαχία της με ένα στρώμα της αστικής τάξης που φαινόταν αντιιμπεριαλιστικό και ενότιον στα σχέδια της χούντας και της Αμερικής, μείωσε την κριτική της για την εκμετάλλευση και τα επιφανόμενα μιας αστικής κοινωνίας και δεν προέβαλλε σαν εναλλακτική λύση την πλατεια μάζα των εργαζομένων. Έτσι καταπιεσμένα μικροαστικά στρώματα που είναι και ανυπόμονα και ανίκανα να συλλάβουν τις διαστάσεις της κοινωνικής πάλης είδαν στο φασισμό τη λύση των προβλημάτων τους και τη λήξη της καταπίεσής τους. Φυσικά εκείνο που κατάφεραν ήταν να θέσουν το εαυτο τους σε χειρότερη εκμετάλλευση και εξάρτηση από το κυπριακό και ξένο κεφάλαιο.

Οι τρεις αυτές περιπτώσεις που επισήμαναμε, βοήθησαν στην ανάπτυξη της μικροαστικής τάξης και του φασισμού στη Κύπρο. Αυτά τα φαινόμενα μπορούμε να τα μελετήσουμε καλύτερα σύμφωνα που είναι πιο ζωντανά. Έτσι στην αντίθεση ΔΗ.ΚΟ και ΔΗ.ΣΥ που εκφράζουν δυο τμήματα της αστικής τάξης, στα πλατεια στρώματα του ΔΗ.ΚΟ μιλά για μια λατρεία του κράτους που πρέπει να ενισχυθεί και ο ΔΗ.ΣΥ γαργάλα τα κασθηστερημένα μικροαστικά στρώματα με κριτική των επιφανομένων της διακυβέρνησης του ΔΗ.ΚΟ, χωρίς φυσικά η κριτική του να φτάνει σε βάθος αφού θα χτυπά τα συμφέροντα του μεγάλου κεφαλαίου που ο ΔΗ.ΣΥ εκφράζει όπως και το ΔΗΚΟ.

Συνεχίζεται στο επόμενο

Προεχτείνεται η διαμάχη

ΤΑ ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΚΑΙ Η ΑΦΙΣΣΟΚΟΛΛΗΣΗ

Ένα καινούργιο στοιχείο έκαμε φέτος πολύ ηχηρά την εμφάνισή -τόν στην πολιτική ζωή του τόπου. Παράλληλα με την κλιμακούμενη διαμάχη ανάμεσα στα δυο κόμματα της Κυπριακής αριστεράς (ΑΚΕΛ - Σ.Κ. ΕΔΕΚ), η διαμάχη τούτη πήρε προέχτασες ακόμα και στον τομέα της αφισσοκόλλησης. Ακούσαμε, διαβάσαμε και αρκετοί διαπιστώσαμε ενέργειες που κάθε άλλο παρα εξυπηρετούν το Λαϊκό κίνημα στην Κύπρο, αφού απο τη μια τροφοδοτούν το φανατισμό ανάμεσα στη βάση των δύο κομμάτων κι απο την άλλη δίνουν την εφκαιρία στην αντίδραση να προπαγανδίζει ενάντια σ' ένα σημαντικό μέσο ζύμωσης - έκφρασης των προοδευτικών δυνάμεων. Η αστική τάξη απο καιρό ζητα αφορμες και μεθοδόμενους τρόπους να χτυπήσει την αφισσοκόλληση επικαλούμενη «αισθητικούς» λόγους (βλέπε σχετικές, κατα καιρους, δηλώσεις των διορισμένων δημάρχων). Σύγκαιρα οι μηχανισμοί καταπίεσης (υπηρεσίες της αστυνομίας στην περίπτωση τούτη) δεν χάνουν την εφκαιρία να συμπληρώσουν με στοιχεία που τους λείπουν, τους φάκελλους των αριστερών νεολαίων και στελεχών που, κύρια, έχουν το βάρος στη διεκπεραίωση αφτης της πραχτικής δουλειάς.

Το πρόβλημα τούτο παρυσιάστηκε έντονα για πρώτη φορά φέτος (τουλάχιστο στη Λεμεσο) όταν, όπως αναφέρει σχετική ανακοίνωση της Γραμματείας της Επαρχιακής Επιτροπής του Σ.Κ. ΕΔΕΚ της Λεμεσου με ημερομηνία 9 του Μάη» ... την παραμονή της Πρωτομαγιάς η ΠΕΟ οργάνωσε ειδικά συνεργεία που χωρίς προσχήματα και ενδοιασμούς κάλυψαν ολοκληρωτικά τις αφίσες του Σοσιαλιστικού Κόμματος....» Η πιο πάνω ανακοίνωση έγινε όταν οι συντάχτες-της,»... εκφράζοντας τη θέληση του συνόλου της οργανωμένης κομματικής βάσης της Επαρχιακής Οργάνωσης ...», δήλωναν πως «... η πρόκληση ... δε μπορεί να περάσει απαρατήρητη με μια συνηθισμένη διαμαρτυρία» όπως γινόταν ως τότε. Στην ίδια ανακοίνωση γράφονταν ακόμα πως «... παρα τις σχετικές προ-συνεννοήσεις και διαμαρτυρίες που ακολουθούσαν προς τις ηγεσίες της ΠΕΟ, αλλά και του ΑΚΕΛ και της ΕΔΟΝ οι σύντροφοι δεν έδειξαν κατανόηση για συνεργασία στο σοβαρό αφο ζήτημα που επαναλαμβάνονταν ...» Και παρακάτω έγραψαν «... δηλώνουμε ανοιχτά και κατηγορηματικά πως η Επαρχιακή Οργάνωση του Σ.Κ. ΕΔΕΚ Λεμεσου θα συνεχίσει να ακολουθεί την ίδια τακτική κατανόησης και συνεργασίας, όπως κάμνει σε πολλά θέματα, απέναντι στη Συνδικαλιστική Οργάνωση της ΠΕΟ και των άλλων οργανώσεων (σ.σ. ΑΚΕΛ, ΕΔΟΝ) ...» Η ανακοίνωση κατάληγε με τη διαπίστωση πως «... ασφαλώς είναι γνωστοι οι εκφραστες και εκπρόσωποι της ντόπιας

κεφαλαιοκρατικής τάξης και των οργανωμένων ιμπεριαλιστικών συμφερόντων που δεν είναι ούτε τα μέλη του Σοσιαλιστικού Κόμματος, ούτε τα μέλη του ΑΚΕΛ, της ΕΔΟΝ και της ΠΕΟ. Προσπάθεια αποπροσανατολισμού των καταπιεσμένων τάξεων του Λαου απο το κύριο καθήκον της πάλης ενάντια στην εκμετάλληση μόνο κακες υπηρεσίες προσφέρει στο Κυπριακό Λαϊκό κίνημα με ολέθριες συνέπειες για την εργατική τάξη και το Λαο γενικότερα ...»

Παρόλο τούτο και παρα το γεγονός πως η ανακοίνωση αφή στάληκε και στα αρμόδια σώματα της ΠΕΟ, του ΑΚΕΛ και της ΕΔΟΝ «... για ενημέρωση του Κυπριακού Λαου και ιδιαίτερα των εργαζομένων ...» φαίνεται πως οι προερχόμενοι απο το ΑΚΕΛ σύντροφοι που βρέθηκαν αντιμέτωποι για τις αφίσες με εμας, τους συντρόφους-τους που ανήκουμε σε άλλες οργανώσεις του Λαϊκού Κινήματος (Σοσιαλιστικό Κόμμα Σοσιαλιστική Νεολαία ΕΔΕΝ), δεν γνώριζαν την τοποθέτησή-μας απέναντι στην ταχτική που τους έσπρωχνε και εξακολουθεί να τους σπρώχνει η ηγεσία-τους. Αφτη η πολυ σημαντική, κατα την άποψη-μας, ανακοίνωση της Επαρχιακής Οργάνωσης του Σοσιαλιστικού Κόμματος δήλωνε ακόμα πως «... η Επαρχιακή ηγεσία της ΠΕΟ γνωρίζει πολυ καλά πως αρκετα μέλη του κόμματος-μας όχι μόνο ανήκουν στην δύναμη της ΠΕΟ αλλά είναι και εκλεγμένα στελέχη σε τοπικές εργοστασιακές και εργατικές επιτροπες με πλατια εκτίμηση απο μέρους των συντρόφων-τους. Επιπρό-

σθετα πολλα μέλη του Κόμματος-μας συμμετείχαν στις λαμπρες πρωτομαγιάτικες εκδηλώσεις της ΠΕΟ, ενώ νώντας τη φωνή -τους με εκείνη των άλλων συντρόφων-τους για διεκδι-

κηση καινούργιων καταχτήσεων για την εργατική τάξη και για το χτίσιμο της Σοσιαλιστικής Κοινωνίας ...»

Όλα που γράφτηκαν πιο πάνω εφχούμαστε να διαβαστούν απο τους σύντροφους

που οργανωτικά ανήκουν στο σημαντικό κομμάτι του Λαϊκού Κινήματος που εκφράζει το ΑΚΕΛ με τη βεβαιότητα πως δεν υπάρχει ίχνος στείρας κριτικής, αλλά αντίθετα διάθεση διάλογου, συνεργασίας και κοινής δράσης (όπου χρειαστεί και θα χρειαστεί σύντομα, τουλάχιστο στη Λεμεσο άρχισε να γίνεται, με τα προβλήματα για τη διατήρηση του φυσικού περιβάλλοντος). Η κριτική που γίνεται απο την πλεβρα-μας, θέλουμε να το γνωρίζουν οι σύντροφοι, συνοδεύεται πάντα με επιχειρήματα και αυτοκριτική-μας. Και δε διστάζουμε να πούμε ξανα πως έχουμε πάντα απλωμένα τα χέρια για να κρατήσουμε μαζί τα ίδια συνθήματα σε κοινές εκδηλώσεις, να συντάξουμε μαζί κοινές δηλώσεις σε επιτροπες αγώνα, να βαδίζουμε το ένα συννεργείο αφισσοκόλλησης δίπλα στο άλλο, να παρελάσουμε μαζί στην πρωτομαγιά, να αγωνιστούμε μαζί για την επίλυση Λαϊκών προβλημάτων στους συνοικιακούς χώρους και να σταθούμε μαζί για να κερδίσουν οι εργαζόμενοι τα αιτήματα -τους στους χώρους δουλειάς. Ι.Θ.

ΜΙΑ ΕΝΑΣ ΕΡΓΑΤΗΣ

Συγκριτικά χαμηλοί οι μισθοι των Κυπρίων εργατων στον Αραβικό κόλπο.

Είναι γνωστο ότι εδω και δεκαπέντε (15) περίπου χρόνια διάφορες κυπριακές εταιρείες απασχολουν κύπριους εργάτες στο εξωτερικό και πιο συγκεκριμένα στις χώρες του Αραβικού Κόλπου. Το θέμα που θέλω να αναφερθω είναι η μισθοδοσία των Κυπρίων εργαζομένων σε σύγκριση με τους άλλους εργάτες άλλων Ευρωπαϊκών χωρών, που απασχολούνται στον Αραβικό Κόλπο.

Ο κύπριος εργάτης στις ελεύθερες ώρες που έχει συναναστρέφεται με άλλους εργάτες διαφόρων εταιρειών όπως π.χ. Έλληνες, Ιταλούς, Γερμανούς, Αμερικανούς, και συζητουν διάφορα προβλήματα που αντιμετωπίζουν, μεταξύ δε αυτων και το χαμηλο επίπεδο μισθοδοσίας των Κυπρίων, και φέρνω σαν παράδειγμα τους μηνιαίους μισθους.

Ένας Ιταλος εργάτης παίρνει γύρω στις 800 λίρες, ένας Γερμανος το ίδιο περίπου, και ένας Έλληνας εργάτης απο τις 400 λίρες και άνω, ενώ ο Κύπριος εργάτης παίρνει 170 λίρες μηνιαίως δηλαδή έξι και μισή (6 1/2) λίρες την ημέρα.

Το ερώτημα που γεννιέται είναι γιατί να υπάρχει τό-

σο μεγάλη διαφορά απο τους άλλους εργαζομένους των άλλων χωρών, ερώτημα που μόνο οι συνδικαλιστικές οργανώσεις ΠΕΟ και ΣΕΚ καθώς και το Υπουργείο Εργασίας μπορούν να μας απαντήσουν. Επίσης θα ήθελα να θέσω το ερώτημα στις συνδικαλιστικές οργανώσεις και το αρμόδιο υπουργείο ποια μέτρα λαμβάνουν ώστε οι Κύπριοι εργάτες του εξωτερικού, να παίρνουν γρήγορα τις απολαβες -τους και αναφέρω συγκεκριμένα τα ακόλουθα παραδείγματα.

α. Η τιμαριθμική αύξηση με την οποία οι τεχνίτες της ΣΑΟΥΤΙ ΛΕΤΚΟ έπαιρναν πέντε (5) λίρες περισσότερο απο τους άλλους τεχνίτες των κυπριακών εταιρειών, τώρα παίρνουν δώδεκα (12) λίρες λιγώτερα, δηλαδή εικοσιεπτα (27) λίρες στην ΣΑΟΥΤΙ-ΛΕΤΚΟ και τριανταεννέα (39) λίρες στις άλλες κυπριακές εταιρείες.

Το μεγάλο ερώτημα που γεννιέται τώρα είναι ότι η αρχική διαφορά ήταν 6 λίρες, είχε γίνει 12 λίρες, και δε λύθηκε, τώρα δε με την τιμαριθμική αύξηση του Ιουλίου έγινε 24 λίρες. Άραγε θα λυθεί τώρα;

β. Είναι η αύξηση της

συνεισφοράς στο Ταμείο Προνοίας στις 8 λίρες το μήνα την οποία ζητούμε απο την 1-1-79 και ακόμα περιμένουμε να ικανοποιηθεί το αίτημα -μας αυτο.

3. Η καθυστέρηση στην πληρωμή των αναδρομικών, στους Κυπρίους εργάτες, και συγκεκριμένα. Οι κύπριοι τεχνίτες που δούλευαν στην εταιρεία ΣΑΟΥΤΙ - ΛΕΤΚΟ τα πήραν με πέντε μήνες καθυστέρηση ενώ οι τεχνίτες οι οποίοι δεν είχαν επιστρέψει πίσω στην εταιρεία, όταν δόθηκαν τα αναδρομικά και έμειναν στην Κύπρο τα πήραν το 1980 με καθυστέρηση ενάμιση χρόνου.

Υπάρχουν και πολλα άλλα παραδείγματα στα οποία δεν θα ήθελα να αναφερθω στο παρον στάδιο. Καλω δε τις συνδικαλιστικές οργανώσεις με πρακτικά μέτρα να βοηθήσουν τους Κύπριους εργάτες και να μην περιμένουν να ανυψώσουν αυτοι το κύρος των συντεχνιών, αλλά οι συντεχνίες να ανυψώσουν το κύρος των εργατων για να φτάσει το κύρος των εργατων των άλλων χωρών.

**Α.Κ.
Εργάτης στην εταιρεία
ΣΑΟΥΤΙ-ΛΕΤΚΟ
Σαουδικής Αραβίας.**

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΥΠΡΙΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

Με την ευκαιρία της καθόδου των Κυπρίων φοιτητών του εξωτερικού στην Κύπρο για το καλοκαίρι, η Σοσ. Έκφραση εγκαινιάσε από το προηγούμενο φύλλο μια σειρά από συνεργασίες των φοιτητών για τα προβλήματα στο χώρο που δρουν. Σήμερα δημοσιεύουμε το πρώτο μέρος μιας συνεργασίας από φοιτήτρια της Αμερικής. Λόγω της επικαιρότητας του θέματος ΠΟΦΝΕ δημοσιεύουμε πιο κάτω άρθρο φοιτητή για την εκδημοκρατικοποίηση στο φοιτητικό αυτο όργανο.

Επαναλαμβάνουμε πως οι στήλες αυτές φιλοξενούν ευχαρίστως συνεργασίες ατόμων, παρατάξεων η ενώσεων για τα φοιτητικά προβλήματα μέσα σε μια προσπάθεια αλληλοενημέρωσης και διαλόγου για επίλυση αυτών των προβλημάτων.

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ: ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΧΩΡΟΣ

Ανάγκη για πολιτικοποίηση των φοιτητών

Σήμερα περισσότεροι κύπριοι από άλλοτε έρχονται στη Νέα Υόρκη για σπουδές. Οι λόγοι που σπρώχνουν τους νέους της Κύπρου να πάνε στη Νέα Υόρκη είναι βασικά δύο.

1) Στην Ευρώπη οι εγγραφές στα πανεπιστήμια γίνονται όλο και πιο δύσκολες, λόγω των εισαγωγικών εξετάσεων, (δέχονται ένα περιορισμένο αριθμό φοιτητών) και λόγω των ψήλων δίδακτρων.

2) Στην Αμερική αν και απαγορεύεται οι ξένοι φοιτητές να δουλεύουν πέρα των 20 ωρών την εβδομάδα (part time) οι περισσότεροι δουλεύουν 40 ώρες και είναι σε θέση έτσι να κερδίζουν αρκετά, ώστε να εξασφαλίζουν τα δίδακτρα ή την στέγαση τους.

Στην περιοχή της Ν.Υ. υπάρχουν 200.000 Έλληνες και 35.000 κύπριοι. Σαν μειονότητα οι Έλληνες και οι κύπριοι έχουν δείξει κατά καιρούς την συμπα-

ράσταση τους στο κυπριακό πρόβλημα, με πορείες στην Ουάσινγκτον, διαδηλώσεις και εκδηλώσεις στην Ν.Υ.

Οι κύπριοι φοιτητές είναι συσπειρωμένοι γύρω από την Ε.Φ.Ο.ΚΑ — εθνική φοιτητική οργάνωση κυπρίων της Αμερικής. Η Ε.Φ.Ο.ΚΑ είναι πρωτοβάθμιο όργανο, αντιπροσωπεύεται δηλαδή απ' ευθείας από τους ίδιους τους φοιτητές και όχι από τους κολλεγιακούς ή τους συλλόγους δεν αποτελείται από φοιτητικές

παρατάξεις μα ούτε και υπάρχουν κυπριακές φοιτητικές παρατάξεις στον χώρο της Ν.Υ.

Σαν φοιτητική οργάνωση η Ε.Φ.Ο.ΚΑ δεν έχει μεγάλη παράδοση φοιτητικών αγώνων. Οι αγώνες της οργάνωσης ήταν σχεδόν πάντοτε για το κυπριακό, κυρίως την περίοδο των μεγάλων διαδηλώσεων των ελλήνων και κυπρίων αυτα την εισβολή. Αλλά και ό-μεις ακόμη τις περιπτώσεις δεν είχε ένα πρωτοποριακό ρόλο, γιατί δρούσε σαν μέλος της κυπριακής ομοσπονδίας Αμερικής - Κ.Ο.Α- κι όχι σαν αφτόνομος οργανισμός.

Αυτή η εξάρτηση της Ε.Φ.Ο.ΚΑ από την κυπριακή ομοσπονδία Αμερικής, δίνει το δικαίωμα στην δεύτερη να επεμβαίνει (έμμεσα τις περισσότερες φορές) στα εσωτερικά της οργάνωσης. Για παράδειγμα πριν ένα χρόνο στις περσινές εκλογές της Ε.Φ.Ο.ΚΑ για πρώτη φορά οι δημοκρατικοί φοιτητές συσπειρώθηκαν και πήραν το συμβούλιο της αργάνωσης από τα χέρια των φοιτητών της άκρας δεξιάς. Την μέρα των εκλογών ήλθε και ψήφισε και ένα σημαντικό μέλος του συμβουλίου της Κ.Ο.Α. Το τι ψήφισε βέβαια λένε είναι «μυστικό» αλλά μια και δεν ήταν στις λίστες των δημοκρατικών φοιτητών σίγουρα δεν ψήφισε αλλαγή! Αυτό έδειξε ξεκάθαρα πως η Κ.Ο.Α. (ίσως όχι στην ολότητα της αλλά στην πλειοψηφία της δεν ήθελε αλλαγή του Δ.Σ της Ε.Φ.Ο.ΚΑ, δεν ήθελε δηλαδή εκδημοκρατικοποίηση της οργάνωσης. Στις φετινές εκλογές η άκρα δεξιά απεχθήθηκε λίγο μετά τις εκλογές με την δικαιολογία πως οι διαδικασίες ήταν αντιδημοκρατικές. Ο λόγος βέβαια ήταν ότι καταλάβαιναν πως θα έχαναν τις εκλογές σε μιαν αναμέτρηση. Πριν φύγουν

(αποχωρήσουν θα ήταν καλύτερα να πούμε μια και δεν ξέρουμε αν θα έλθουν πίσω ή αν θα δημιουργήσουν την Ε.Φ.Ο.Κ.Α ΒΙ) έχαμαν μια πρόταση συνεργασίας η οποία και απορρίφθηκε ομόφωνα από την μερίδα των δημοκρατικών.

Εδώ και δυο χρόνια η Ε.Φ.Ο.ΚΑ έχει κάνει μια αξιοσημείωτη άνοδο που οφείλεται αποκλειστικά στο ότι περιείλθε το Δ.Σ στα χέρια δημοκρατικών φοιτητών. Βέβαια υπάρχουν πολλά προβλήματα μέχρι να περάσει το στάδιο της «βρεφικής ηλικίας» η Ε.Φ.Ο.ΚΑ και να μπορέσει να διεξάγει αποτελεσματικά αγώνες για το κυπριακό και για την επίλυση των φοιτητικών προβλημάτων. Χρειάζεται έντονη δουιλία για περισσότερη πολιτικοποίηση του συλλόγου, και ειδικότερα των μελών του. Αφτό μπορεί να γίνει μόνο με την παραταξικοποίηση.

Στον τομέα αφτό η Ε.Φ.Ο.ΚΑ δεν ήταν σε θέση παλιν να τους προσφέρει οτιδήποτε αφού και η ίδια έπαιζε τον ρόλο του κομπάρσου, και σήμερα που η κατάσταση είναι κάπως καλύτερη πάλι αδυνατεί.

Ακόμη ένας λόγος που δεν βοήθησε στην πολιτικοποίηση των φοιτητών είναι ο περιορισμένος αριθμός της ελεύθερης ώρας τους, μια και ένα 95% δουλεύουν για να τα βγάλουν πέρα.

Μέχρι σήμερα η Ε.Φ.Ο.ΚΑ δεν έχει συνεργαστεί με ξένες οργανώσεις μα ούτε και με τους τουρκοκύπριους που είναι οργανωμένοι σε τουρκικές οργανώσεις.

συνέχεια στο επόμενο φύλλο.

Με την ευκαιρία του 7ου Συνεδρίου

ΝΑ ΕΚΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΠΟΙΗΘΕΙ Η ΠΟΦΝΕ

Στην ΠΟΦΝΕ την μαζική οργάνωση των Φοιτητών παρατηρούνται ορισμένα «περίεργα» φαινόμενα από την ίδρυση της, όμως για κάποιον αντικειμενικό αναλυτή αυτής της κατάστασης, αυτά τα φαινόμενα δεν είναι καθόλου περίεργα και ούτε πρωτογνώρα στην ιστορία των μαζικών οργανώσεων, είτε αυτές είναι φοιτητικές είτε εργατικές. Έχουν τις αιτίες τους και μπορούν εύκολα να εξηγηθούν από κάποιον που προσεγγίζει το θέμα διαλεκτικά, τίμια και χωρίς προκαταλήψεις. Αυτό το άρθρο είναι μια προσπάθεια μας να εξηγήσουμε αυτά τα φαινόμενα με όσο το δυνατόν πιο αντικειμενικό τρόπο.

Εκείνο που κυρία παρατηρείται τώρα στην ΠΟΦΝΕ είναι διάφορες διαδικασίες και μέθοδες, πάντα αντιδημοκρατικές, με τις οποίες οι ηγετικές κλίκες των παρατάξεων που ως τώρα έχουν την πλειοψηφία και ελέγχουν την ομοσπονδία, προσπαθούν να συνεχίσουν επ' απείρον να διατηρούν αυτο τον έλεγχο. Συγκεκριμένα αυτές οι ηγετικές κλίκες είναι των παρατάξεων της Προοδευτικής και της Αναγέννησης. Των Φοιτητικών δηλαδή Παρατάξεων που έχουν άμεση σύνδεση με το ΑΚΕΛ και το ΔΗΚΟ αντίστοιχα.

Ποιες είναι τώρα οι αντιδημοκρατικές διαδικασίες;

Απο καιρό τώρα η Φ.Π. Αγώνας έχει αναφερθεί σ' αυτές. Είναι βασικά ο τρόπος αντιπροσωπευσης και οι νέοι επιστήμονες.

Όσον αφορά τον τρόπο αντιπροσωπευσης έχουμε να πούμε το εξής: Οι ηγεσίες των Φ.Π. που ελέγχουν την ΠΟΦΝΕ έχουν καθορίσει, εναν τέτοιο

τρόπο αντιπροσωπευσης ώστε να διατηρούν πάντα την πλειοψηφία στο συνέδριο. Από τις Ανατολικές χώρες όπου την συντριπτική πλειοψηφία κατέχουν οι Φοιτητές της Προοδευτικής, αντιπροσωπεύονται στα συνέδρια ίσοι σε αριθμό φοιτητές ή και περισσότεροι, από τους Φοιτητές της Ελλάδας που αριθμουν αρκετές χιλιάδες περισσότερους.

Το άλλο σκελεός των αντιδημοκρατικών διαδικασιών είναι οι νέοι επιστήμονες — κατά πλειοψηφίαν έμμισθοι κομμάτων οι οποίοι βρίσκονται στην ηγεσία της Ομοσπονδίας. Οι δικαιολογία που βρίσκεται γι' αυτό είναι το ότι οι νέοι επιστήμονες σαν μονιμοί πλέον κάτοικοι της Κύπρου θα μπορούσαν να φέρουν σε πέρας τις πρακτικές δουλειές της Ομοσπονδίας. Αυτό είναι καθαρή υπεκφυγή. Τις πρακτικές αυτές δουλειές θα μπορούσαν άνετα να τις αναλάβουν οι φοιτητές του ΑΤΙ που είναι και αυτοί μόνοιμοι κάτοικοι της Κύπρου.

Θα προσπαθήσουμε τώρα

να αναλύσουμε τα αιτία και τους λόγους που οδηγούν τους κατά καιρούς ηγετικούς της ομοσπονδίας, να προβαίνουν σε τέτοιου είδους μέτρα, μελετώντας ξεχωριστά την κάθε παράταξη.

Παίρνουμε πρώτα-πρώτα την Αναγέννηση.

Είναι φυσικό μια παράταξη με τέτοια ηγεσία που εκτός των άλλων έχει άμεση σύνδεση με το ΔΗ.ΚΟ να συμπεριφέρεται καιροσκοπικά, αφίνοντας κατά μέρος τις δημοκρατικές διαδικασίες όταν αυτο της συμφέρει.

Με χρωακοπημένες θέσεις, είναι αναγκασμένη να διατηράμε οποία μέσα μπορεί - όσον το δυνατόν περισσότερο καιρο μια κατάσταση η μια «ιδεολογία» που τις εξασφαλίζει τα συμφέροντα της.

Σε τελευταίαν ανάλυση οι ηγετικοί της Αναγέννησης παίζουν σωστα τον ρόλο που ιστορικά τους ανοικει. Πολεμουν για τα συμφέροντα της Αστικής «ιδεολογία» και δεν τους ενδιαφέρουν και πολυ οι τρόποι.

Τώρα ερχομαστε στην Προοδευτική. Όπως αναφέραμε και πιο πάνω η Αναγέννηση στο κάτω-κάτω δεν κάμνει τίποτε άλλο παρα να υποστηρίξει τα συμφέροντα της «ιδεολογίας» της. Το τραγικό όμως της όλης υποθέσης είναι η Προοδευτική. Μια παράταξη προοδευτική, που πιστεύει στο εργατικό κίνημα - κατα πως λέει η ίδια - και οι

θέσεις της είναι πλήρως ταυτισμένες με τις θέσεις μιας δεξιάς παρατάξης.

Τι πραγματικά όμως συμβαίνει;

Μια απάντηση που δεν θα μας έφερνε καθόλου μακριά από την πραγματικότητα είναι η εξής: Η ηγεσία της Προοδευτικής — όπως αλλωστε και το ΑΚΕΛ έχει ξεκάθαρα ή δεν την ενδιαφέρει η προοπτική της επανάστασης. Παραδεχόμενοι αυτή την απάντηση μπορούμε εύκολα να συμπεράνουμε, ότι μια παράταξη που λέει ότι πιστεύει στο εργατικό κίνημα, αλλά ξεχνα την προοπτική της επαναστατικής αλλαγής, θα έχει έλλειψη επιχειρημάτων. Αυτή η έλλειψη επιχειρημάτων οδηγεί σε εφαρμογή αντιδημοκρατικών μεθόδων ώστε να παίρνουν οι θέσεις ασχετα αν συνοδεύονται απο επιχειρήματα ή όχι ασχετα αν πειθούν ή όχι. Το μόνο που ενδιαφέρει τώρα τους «ηγέτες» της Προοδευτικής είναι η διατήρηση του ελέγχου-τους πάνω στην ΠΟΦΝΕ πράγμα που έχει γίνει όπως αλλωστε είναι φυσικό για όποιον τοποθετα στο περιθώριο την προοπτική της επαναστατικής αλλαγής.

Φαίνεται όμως οτι φέτος ο συνταξισμός Αναγέννησης-Προοδευτικής άρχισε να διαλύεται. Είναι οπωσδήποτε ουτοπία να πιστέψουμε ότι αυτο οφείλεται στο ότι είτε η ηγεσία της Προοδευτικής θυμήθηκε τις αρχές και το

χρέος της έναντι του κινήματος και απερριψε την συνεργασία με την Αναγέννηση, είτε η ηγεσία της Αναγέννησης έγινε ξαφνικά πιο τίμια και ερχεται - όπως μαθαμε - να πολεμήσει τώρα και αυτή την εκδημοκρατικοποίηση της ΠΟΦΝΕ. Αυτή η κατάσταση, είναι κατα κύριο λόγο η προεκταση της διαμαχης ΑΚΕΛ — ΔΗΚΟ στον φοιτητικό χώρο, και σίγουρα δεν έχει να κάμει τίποτε με τους λόγους που αναφέραμε πιο πάνω.

Τώρα ερχομαστε στον Αγώνα. Συμφωνούμε σε μεγάλο βαθμό όπως αναφέραμε και πιο πάνω, με τις τοποθετήσεις-του όσον άφορα την εκδημοκρατικοποίηση της ΠΟΦΝΕ. Εκείνο όμως που θα θέλαμε να κριτικάρουμε, είναι η τάση που παρατηρείται στον Αγώνα να θέλει να αποχωρήσει απο την ΠΟΦΝΕ. Τώρα, εαν επειθε όλες τις υπολοιπες οργανώσεις να αποχωρήσουν απο την ΠΟΦΝΕ και παραμεινε μόνο η Προοδευτική σ' αυτήν είναι μια τελείως διαφορετική ιστορία.

Όμως το να θέλει ο Αγώνας έστω και μόνος του να αποχωρήσει απο την Ομοσπονδία πιστεύουμε ότι είναι λανθασμένο. Σίγουρα η ΠΟΦΝΕ είναι αντιδημοκρατική. Μπορεί οι καταστάσεις που επικρατούν να

Συνέχεια απο τη 7η σελ.

ΑΠΟΒΟΛΕΣ

Συνέχεια από τη 1η σελ.

περιαιστών, που στην τελευταία ανάλυση οδηγεί σε αλυσιδωτες υποχωρήσεις. Και δεν είναι καθόλου τυχαίο, πως σήμερα στον τόπο μας η έλλειψη αγώνα βαφτίστηκε «σωφροσύνη» και η διάθεση για υποχωρήσεις ονομάστηκε «ρεαλισμός».

Η φιλοσοφία του κοινου προγράμματος ενότητας των μαζων στη βάση είναι το αναποδογύρισμα των σημερινών εννοιών που επικρατούν. Το ξεγύμνωμα των ένοχων συμπεριόντων που καταδικάζουν το μέλλον του τόπου, και εμποδίζουν τον αγώνα των μαζων.

Η επιτυχία του κοινου προγράμματος δεν εξαρτάται από την αποδοχή του ή μη από τις διάφορες ηγεσίες, είτε του ΑΚΕΛ είτε του ΔΗΚΟ. Η επιτυχία στηρίζεται στην ανταπόκριση που βρίσκει στις μάζες και στην επιθυμία τους για ενότητα με σκοπο την απελευθέρωση, εθνική και κοινωνική.

Τα βασικά στοιχεία του προγράμματος είναι:

1) Επιδίωξη λύσης του πολιτικού προβλήματος, όχι μέσα από παρασκηνακά διπλωματικά στεγανά, αλλά μέσα από μια διαδικασία ενότητας με τις τουρκοκυπριακές μάζες.

2) Η ενότητα των μαζων Ε/Κ και Τ/Κ δεν μπορεί να στηριχθεί στο πρόγραμμα της δεξιάς, αλλά στη βάση της κοινότητας των συμπεριόντων-τους. Η κοινότητα τούτων των λαϊκών συμπεριόντων βασίζεται στην κοινή επιδίωξη της απαλλαγής από την ιμπεριαλιστική δέσμευση και την καπιταλιστική εκμετάλλευση.

Επειδη, & για λόγους χώρου, δεν είναι δυνατό να υπεισελθούμε στις λεπτομερείς είναι αρκετο να λεχθεί πως η τοποθέτηση τούτη εγκαταλείφθηκε από την ηγεσία της ΕΔΕΚ, με τη δικαιολογία πως δεν τη δέχεται η ηγεσία του ΑΚΕΛ. Όπως όμως επεξηγήθηκε πιο πάνω το πρόγραμμα δεν απευθύνεται κυρίως στις ηγεσίες αλλά στις ίδιες τις μάζες.

Ανεξάρτητα, όμως από την ουσία του θέματος η κομματική γραφειοκρατία της ΕΔΕΚ δεν επέτρεψε τη συζήτηση του θέματος στη βάση του κόμματος. Η δικαιολογία ήταν πως δεν είναι δυνατό να «κατεβαίνουν» δυο γραμμές στη βάση. Αντι, λοιπον, να επιτραπεί μια λεπτομερειακή συζήτηση που θα απασχολούσε ολόκληρο το κομματικό σύνολο η γραφειοκρατία επιδόθηκε, αντίθετα, σε ένα συστηματικό πόλεμο ενάντια στα άτομα που είχαν τούτες τις απόψεις. Κι όταν έγινε κατανοητο πως το πρόβλημα δεν τέλειωνε με την απομάκρυνση των ατόμων τούτων από τα κομματικά πόστα, εφαρμόστηκαν πιο σκληρες μεθοδοι.

Πρέπει επίσης ν' ανα-

φέρει πως στα τελευταία δυο-τρία χρόνια ο κομματικός μηχανισμος υπέστη μια γρήγορη γραφειοκρατικοποίηση, μια τάση που ακόμα συνεχίζεται. Τα προβλήματα τείνουν να λύνονται με διοικητικές παρα με πολιτικές μεθόδους και οποιοσδήποτε εκφράσει συστηματικά τις διαφωνίες του ονομάζεται «φραξιονιστής» ή «συνωμότης».

Δεν είναι, λοιπον τυχαίο το γεγονός ότι η Σ.Ν. ΕΔΕΝ και το εκφραστικό της όργανο αντιμετώπισαν τη σκληρή πολεμική της κομματικής γραφειοκρατίας, που μετα το συνέδριο, έχει και την ευχέρεια να σφραγίζει τις αποφάσεις με την επίσημη σφραγίδα των κεντρικών οργάνων. Η ηγεσία της ΕΔΕΝ και η εφημερίδα της επιλέχθηκαν σαν ο πρώτος στόχος γιατί υπήρχε ο φόβος πως έδιναν έκφραση στην αριστερή πτέρυγα του κόμματος.

Με αφορμή ένα δημοσίευμα πάνω σ' ένα θέμα εντελώς δευτερεύον — πάνω στο οποίο η Σ.Ε. πολυ σύντομα εξ' άλλου δικαιώθηκε — πάρθηκε η απόφαση για αναστολή της έκδοσης της εφημερίδας και αντικατάσταση της συνταχτικής της επιτροπής με άλλη που θα την αποτελούσαν στη μεγάλη τους πλειοψηφία μέλη του πολιτικού Γραφείου του κόμματος που δεν είχαν καμμία σχέση με την Σ.Ν. ΕΔΕΝ.

Καλούμε τα μέλη του κόμματος και της Σ.Ν. ΕΔΕΝ να μην προχωρήσουν σε οποιαδήποτε ανοιχτή προς τα έξω ενέργεια αντίθεσης ή καταδίκης των αποβολών, πράγμα που είναι πιθανο να ωθήσει την κομματική γραφειοκρατία σε αποβολή τους από το κόμμα.

Οποιαδήποτε καταδίκη πρέπει να παραμείνει μέσα σε αυστηρά κομματικά πλαίσια.

Καλούμε επίσης τα κομματικά μέλη να εντείνουν την δουλειά τους στις κομματικές οργανώσεις βάσης και να παραμείνουν ψύχραιμοι μπροστα σε οποιαδήποτε πρόκληση, η τραμπουκισμο.

**ΜΑΡΙΟΣ ΤΕΜΠΡΙΩΤΗΣ
ΘΕΜΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΖΗΝΩΝ ΠΟΦΑΓΙΔΗΣ**

Η απόφαση τούτη αντιβαίνει προς το ίδιο το καταστατικό της Σ.Ν. ΕΔΕΝ, γιατί είναι πραγματικά αδιανόητο να εκδίδεται η εφημερίδα της νεολαίας από το Π. Γρ. του κόμματος.

Η απόφαση τούτη δεν έγινε δεχτή από την συνταχτική επιτροπή της Σ.Ε. με αποτέλεσμα η Κ.Ε. της ΕΔΕΚ να αποφασίσει την «επ' αόριστο» αποβολή της από το κόμμα.

Επειδη η Σ.Ε. της Σ. Έκφρασης πιστεύει πως τα πιο πολλά μέλη του κόμματος δεν είναι ενημερωμένα πάνω στο θέμα, θεωρεί αναγκαίο να ξεκαθαρίσει τη θέση της.

Η Σ.Ε. θεώρησε πάντα

Αυτο το δεκαπενθήμερο £97.275 μίλς ΜΟΝΙΜΟΣ ΕΡΑΝΟΣ ΣΟΣ. ΕΚΦΡΑΣΗΣ Πρώτος Μήνας £322,525 μίλς

Πρόσφατα το κόμμα του μεγάλου κεφαλαίου ο Δημοκρατικός Συναγερμος, προκήρυξε έρανο για £100,000. Φυσικά το κόμμα αυτο αν και απ' ότι ξέρουμε δεν έχει ανα κοινώσει κανένα αποτέλεσμα του έρανου μέχρι τώρα δεν θα έχει κανένα πρόβλημα να πάρει αυτά τα λεφτα. Με πεντέξι παχουλες εισφορες απο πεντέξι παχουλους γνωστους και αγνώστους κεφαλαιοκράτες θα 'χει εισπράξει αν όχι όλα τα λεφτα του στόχου τουλάχιστο ένα σεβαστο ποσοστο του.

Έχοντας επίγνωση της οικονομικής κατάστασης των φίλων και αναγνωστων-μας περιοριστήκαμε σ' ένα 3% μόνο του στόχου που έθεσε ο συναγερμος. Αυτα τα λεφτα (£3,000) είναι απόλυτα αναγκαία για την συνέχιση του αγώνα της Σ. Έκφρασης.

Για να καλύψουμε αυτο το στόχο χρειαζόμαστε την συνεισφορά όσο μικρή και νά-ναι όλων των αναγνωστων φίλων και υποστηρικτων της εφημερίδας-μας.

Απο τέτοιες μικρες εισφορες μαζεύτηκε κάτω το δεύτερο

δεκαπενθήμερο του έρανου το ό-χι ευκαταφρόνητο ποσο των £22.275 μίλς. Αν κάθε σύντροφος που είναι εφοδιασμένος με πλοκ του έρανου καταφέρει και μαζεύει το ποσο των £2-3 το δεκαπενθήμερο απο υποστηρικτες που θα προσφέρουν ταχτικά έ-στω και 5 σελίνια κάθε φορα θα καλύψουμε ένα μεγάλο μέρος του στόχου μας.

Βέβαια οι μεγάλες εισφορες απο συντρόφους όταν έχουν τις δυνατότητες είναι πάντα καλοδεχούμενες και μας φέρνουν πιο κοντα στην εκπλήρωση του στόχου. Τέτοιες εισφορες είχα-με αυτη τη φορα £30 απο τον σύντροφο Α. Νικολάου απο την

Γεροσκήπου £30 απο τον σύντροφο Χρ. Παύλου της Λεμεσου (που προέρχονται απο την εξαργύρωση ταξιδιωτικού εισιτηρίου που κέρδισε στο πάρτυ της Σ. Έκφρασης) £10 απο τον σύντροφο Α. Οικ. και £5 απο τον σύντροφο Ν. Οικ. Ο τελευταίος προσφέροντας μας το πεντόλιρο μας αναφέρει πως θεωρεί την δουλειά της Σ. Έκφρασης στον κυπριακο χώρο σαν μια απο τις καλύτερες παρα τις αδυναμίες που παρουσιάζει η εφημερίδα. Τον διαβεβαιώνουμε πως αν πολλοι άλλοι σύντροφοι και φίλοι μιμούνται το παράδειγμα του συχνά θα μπορέσει η Σ.Ε να ξεπεράσει πολλές δυσκολίες και να βελτιωθεί σημαντικά για να γίνει αυτο κατορθωτο χρειάζονται έμμισθοι (σήμερα δεν έχουμε κανένα!) χρειάζονται γραφεία τεχνικά μέσα, χρειάζονται... χρειάζονται κι όλα αυτα δεν θα τα πετύχουμε με £97 το δεκαπενθήμερο. Περισσότερη λοιπον και πιο συστηματική δουλειά σ' όλες τις επαρχίες για να καλύψουμε το στόχο.

**ΓΙΑ ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΜΕΣΩ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΣΟΣ. ΕΚΦΡΑΣΗ Τ.Κ. 5475**

σαν καθήκον της να αγωνιστεί για το καλο του κόμμα-

να διέπουν τη κομματική λειτουργία. Η επιμονή της στις δημοκρατικές διαδικασίες την έφερε σε σύγκρουση με μια γραφειοκρατική αντίληψη των καταστάσεων, που τελευταία δυστυχώς επικρατεί μέσα στον κομματικό μηχανισμό.

Καλούμε όλα τα μέλη του κόμματος να ζητήσουν λεπτομερή ενημέρωση πάνω στο θέμα. Καλούμε όλες τις κομματικές οργανώσεις να συζητήσουν το ζήτημα διεξοδικά και να πάρουν αποφάσεις. Εμεις δεν θεωρούμε την απόφαση της Κεντρικής Επιτροπής σαν έγκυρη, γιατί ήταν μια απόφαση που πάρθηκε με σκοπο την εκμηδένιση της αριστερας πτέρυγας του κόμματος.

Οι πολιτικές πραγματικότητες δεν μπορούν να σβηστούν ή να παραγνωριστούν με τη λήψη μιας διοικητικής απόφασης για αποβολές.

Η Σοσιαλιστική Έκφραση θα εξακολουθήσει ν' αγωνίζεται με τον ίδιο συνεπή τρόπο όπως και πριν με όλα τα μέσα-έστω μικρα - που έχει στη διάθεσή της, με μοναδικο κριτήριο την προώθησή της ενότητας όλων των αριστερων μαζων και των προοδευτικων ανθρώπων και με την πεποίθηση πως το κίνημα θ' αναλάβει κάποτε την πρωτοβουλία.

Η Συνταχτική Επιτροπή
Μαριος Τεμπριώτης
Γ.Γρ. Σ.Ν. ΕΔΕΝ
Θέμος Δημητρίου
Β.Γ.Γρ. Σ.Ν. ΕΔΕΝ
Ζήνωνας Ποφαϊδής
μέλος Ε.Γρ. Σ.Ν. ΕΔΕΝ

Συνέχεια από τη 6η σελ.

επιτρέπουν στην προοδευτική να διατηρήσει τον έλεγχο στην Ομοσπονδία για αρκετα χρονια ακόμη. Είναι όμως χρέος του Αγώνα, παρολες τις δυσχερείες που μπορεί να αντιμετωπίσει, να μείνει και να παλέψει μέσα στον μαζικο Φοιτητικο φορέα να βάλει πάντα μπροστα τις θέσεις του, ώστε να είναι η εναλλακτική λύση την ώρα της κρίσης. Ιστορικά πλέον είναι αποδειγμένο πως αυτη η κρίση δεν έχει παρα να έρθει. Και αυτο που πάντα πολεμούσε δίπλα στις μάζες θέτωντας κάθε φορα τίμια και καθαρά τις θέσεις του, δεν έχει παρα να αποτελεσει την ηγεσία που θα οδηγήσει αυτές τις μάζες στην αλλαγή.

Πιστεύουμε ότι τυχον διαβήματα του Αγώνα να αποχωρήσει απο την Ομοσπονδία, θα τον φέρουν πιο κοντα στις λανθασμένες θέσεις της Προοδευτικής. Είναι σαν να ξεχνα και ο Αγώνας τις προοπτικές του κινήματος, να αποκόπτεται απο τις μάζες και να εγκαταλείπει το χρέος που έχει σ' αυτές, άσχετα αν τώρα ονομάζονται ΑΚΕΛ-ΚΕΣ ή αν είναι οπαδοι της Προοδευτικής ή οποιοσδήποτε άλλης παράταξης.

Θέλουμε να πιστεύουμε — και πιστεύουμε — ότι ο Αγώνας ασυνείδητα προτείνεται να διαπράξει αυτο το σφάλμα. Γι' αυτο και εμεις προειδοποιουμε για να εμποδίσουμε αν είναι δυνατόν, την διάπραξη ενος τέτοιου τραγικου διαβήματος.

Πιστεύουμε ότι η θέση κάποιου που πιστεύει στις προοπτικές του κινήματος, είναι μέσα στις ίδιες τις μάζες, είτε αυτές είναι φοιτητικές είτε εργατικές, είτε αγροτικές. Διοτι οι μάζες είναι αυτές που έχουν κοινα συμφέροντα και όχι οι κατα καιρους ηγετισκοι.

Σ.Β.

Με αφορμή χαιρετισμό του Γ.Γ. της οργάνωσης στο συνέδριο της ΠΟΦΝΕ

Η Κ.Γ. ΤΟΥ Σ.Κ. ΕΔΕΚ «ΚΑΤΑΡΓΗΣΕ» ΤΗΝ ΗΓΕΣΙΑ ΤΗΣ Σ.Ν. ΕΔΕΝ

Εντελώς ξαφνικά και χωρίς να πληροφορήσει τα κεντρικά σώματα και τα μέλη της Σ.Ν. ΕΔΕΝ, η Κεντρική Γραμματεία του Σ.Κ. ΕΔΕΚ «κατάργησε» την ηγεσία της ΕΔΕΝ, με χτεσινή λιγόλογη ανακοίνωση-της στον τύπο.

Η ανακοίνωση της Κ.Γ. εκδόθηκε με αφορμή χαιρετισμό που απήθυνε ο Γ.Γ. της οργάνωσης συν. Μ. Τεμπριώτης στο 7ο Συνέδριο της ΠΟΦΝΕ.

Ωστόσο, η κομματική γραφειοκρατία δεν είχε κανένα δικαίωμα να προχωρήσει σ' αυτή την ενέργεια γιατί η σημερινή ηγεσία της ΕΔΕΝ είναι εκλεγμένη από το 1ο Παγκύπριο Συνέδριο της οργάνωσης που έγινε το 1976, και όχι διορισμένη από την

Κ.Γ. του κόμματος για να μπορεί αυτή να την «καταργεί» κατά το δοκούν.

Εν τω μεταξύ συνήλθε την περασμένη Τετάρτη σε έκτακτη συνεδρία το Κεντρικό Συμβούλιο της Σ.Ν. ΕΔΕΝ, το οποίο ανανέωσε την εμπιστοσύνη-του τόσο στην ε-

κτελεστική Γραμματεία, όσο και στα τρία αποβλημένα από το κόμμα στελέχη της οργάνωσης. Η σχετική απόφαση του Κεντρικού Συμβουλίου της Σ.Ν. ΕΔΕΝ έχει ήδη αποσταλεί στην κεντρική Επιτροπή του Σ.Κ. ΕΔΕΚ. (Δημοσιεύεται αυτούσια σε άλλες στήλες).

Χαιρετισμός της Σ.Ν. ΕΔΕΝ στο 7ο Συνέδριο της ΠΟΦΝΕ

ΤΩΡΑ ΕΙΝΑΙ Η ΩΡΑ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Σε χαιρετισμό που απήθυνε στο 7ο Συνέδριο της ΠΟΦΝΕ ο Γ.Γ. της Σ.Ν. ΕΔΕΝ συν. Μάριος Τεμπριώτης τονίζει την ανάγκη για προγραμματική ενότητα των κομμάτων της αριστερας και την δημιουργία πραγματικών προϋποθέσεων για ένα κοινό αντικατοχικό-αντιιμπεριαλιστικό μέτωπο των Ε-/Κυπρίων και των Τ/Κυπρίων εργαζομένων, όπως και την ανάγκη να προχωρήσουν οι Κύπριοι εργαζόμενοι στην διεκδίκηση της εξουσίας, γιατί η αστική τάξη είναι ανίκανη να προχωρήσει σ' ένα προγραμματισμένο αγώνα για σωστή λύση του Κυπριακού προβλήματος. Ολόκληρο το κείμενο του χαιρετισμού έχει ως εξής:

Η Σ.Ν. ΕΔΕΝ χαιρετίζει το 7ο Συνέδριο της ΠΟΦΝΕ.

Το Συνέδριο σας αγαπητοί φίλοι συνέρχεται σε στιγμές πραγματικά κρίσιμες για τον τόπο.

Σε στιγμές που αποτελούν μια σημαντική και αποφασιστική δικλείδα για το μέλλον αυτού του λαού.

Και σ' αυτές τις κρίσιμες ώρες το φοιτητικό κίνημα και οι νέοι επιστήμονες καλούνται να διαδραματίσουν τον δικό-τους ρόλο και να καθορίσουν την θέση τους μπροστά στα μεγάλα προβλήματα που αντιμετωπίζει το νησί.

Μέσα από μια πορεία συνεχών υποχωρήσεων από την πλευρά της αστικής τάξης και των πολιτικών-της εκπροσώπων, φτάνουμε σε λίγες μέρες σ' ένα νέο κύκλο

συνομιλιών ανάμεσα στην κυπριακή κυβέρνηση και τον εκπρόσωπο της Τ/κυπριακής ολιγαρχίας Ντενκτας. Φτάνουμε σ' αυτές τις συνομιλίες ύστερα από ένα σκληρό παζάρεμα της τύχης και του μέλλοντος του τόπου-μας, που έγινε πίσω από τις πλάτες του λαού, και αφού για ακόμα μια φορά η κυπριακή κυβέρνηση αποδέκτηκε τους όρους που έθεσε ο Ντενκτας και την διζωνική φόρμουλα του Γ.Γ. του Ο.Η.Ε.

Η Ελληνοκυπριακή αστική τάξη έχει αποδείξει με το πιο ξεκάθαρο τρόπο ότι δεν μπορεί ούτε είναι ικανή να διαμορφώσει ένα σωστό και προγραμματισμένο αγώνα για μια λύση του κυπριακού που να κατοχυρώνει τα πιο βασικά συμφέροντα του λαού Ελλήνων και Τούρκων. Αυτό που στην ουσία κάμνει

η κυπριακή κυβέρνηση σε πλήρη ευθυγράμμιση με την αστική τάξη, είναι να κατοχυρώνει με τον πιο ασφαλή τρόπο τα ταξικά-της συμφέροντα, αποδεχόμενη μια πορεία που οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια στο πνίξιμο των συμφερόντων της Εργατικής τάξης και των οργανώσεων-της τόσο στο βορρά όσο και στο νότο.

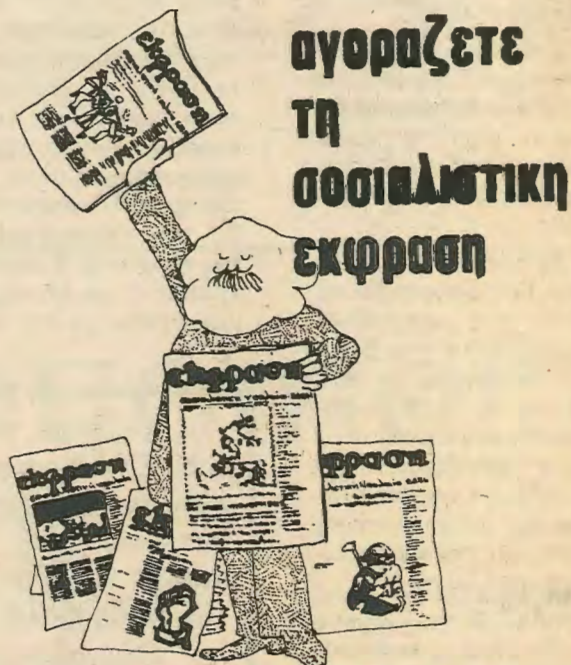
Εμείς δεν δεχόμαστε μια τέτοια πορεία. Πιστεύουμε πως τώρα είναι η ώρα της εργατικής τάξης και του λαού. Είναι η ώρα για μια προγραμματισμένη ενότητα των αριστερών κομμάτων και η ώρα της διεκδίκησης της εξουσίας από τις εργαζόμενες μάζες.

Σήμερα είναι η ώρα για να δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις για ένα κοινό αντικατοχικό-αντικατοχικό μέτωπο των Ελληνοκυπρίων και των Τουρκοκυπρίων εργαζομένων.

Σήμερα είναι η ώρα για την δημιουργία λαϊκής πολιτοφυλακής με δημοκρατικό και εργατικό έλεγχο για την αντιμετώπιση του φασισμού και της κατοχής.

Σήμερα έφτασε η ώρα για να μπου οι καταπιεσμένοι σ' ένα ουσιαστικό αγώνα για μια Κύπρο Λεύτερη και σοσιαλιστική.

Γιατί ο σοσιαλισμός είναι η μόνη πορεία που εγγυάται μια πραγματική λύση των εθνικών και των κοινωνικών προβλημάτων.

σοσιαλιστική

εκφραση

Για ένα χρόνο: 24 φύλλα
Εσωτερικό: £2.000

Εξωτερικό:

Ελλάδα: £3.000 ή 300 δρ.
Ευρώπη: £4.000 ή \$12.000
Αμερική: £5.000 ή \$15.000
Αυστραλία: £6.000 ή \$15.000 (Αυστρ.)

Η Σοσιαλιστική Έκφραση δι-
ατείνεται στα Γραφεία της Σοσι-
αλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ και
στα περίπτερα.
Διεύθυνση: Σοσ. Έκφραση
Τ.Κ. 5475

«Μόνο ο Σοσιαλισμός μπορεί να δώσει πραγματική λύση στα εθνικά και τα κοινωνικά προβλήματα».